

Redagavo: Ramunė Lūžaitė (1999.12.01)

Įstatymas paskelbtas: Žin., 1995, Nr.61-1525

Neoficialus įstatymo tekstas:

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. I-1370, 96.06.06, Žin., 1996, Nr. 57-1342 (96.06.19)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO
PAPILDYMO ĮSTATYMAS

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. I-1382, 96.06.13, Žin., 1996, Nr. 59-1404 (96.06.22)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO PAPILDYMO 26(1)
STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. I-1416, 96.07.02, Žin., 1996, Nr. 66-1574 (96.07.12)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 5, 8, 11, 17, 25, 50,
52, 55, 56 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-107, 97.02.13, Žin., 1997, Nr.17-362 (97.02.26)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 25, 39, 49, 50, 52, 54,
55, 56 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO 39(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-146, 97.03.13, Žin., 1997, Nr.27-622 (97.03.28)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 49 IR 50
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-164, 97.03.27, Žin., 1997, Nr.28-660 (97.03.29)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 26(1) STRAIPSNIO
PAKEITIMO ĮSTATYMAS

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 2, 16, 17, 28, 33, 37,
38, 39, 40, 47, 48, 50, 55 IR 56 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-555, 97.12.09, Žin., 1997, Nr.117-2995 (97.12.24)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 7 STRAIPSNIO
PAKETIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1998 m. sausio 1 d.

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 2, 17, 26, 261, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 391, 49, 50, 52, 54, 55, 56, 57, 58 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO BEI PAPILDYMO 271, 272, 291, 521, 561 STRAIPSNIAIS IR 47, 48 STRAIPSNIŲ PRIPAŽINIMO NETEKUSIAIS GALIOS ĮSTATYMAS

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-867, 98.09.29, Žin., 1998, Nr.90-2483 (98.10.14)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-892, 98.10.15, Žin., 1998, Nr.95-2635 (98.10.30)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 22 STRAIPSNIO PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-963, 98.12.10, Žin., 1998, Nr.114-3190 (98.12.30)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 17 IR 25 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO ĮSTATYMAS

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-1122, 99.04.06, Žin., 1999, Nr.36-1060 (99.04.23)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 2, 17, 38 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO BEI PAPILDYMO 38(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1999 m. gegužės 1 d.

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-1277, 99.07.01, Žin., 1999, Nr.62-2034 (99.07.16)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 39, 50 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS

15.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-1310, 99.07.07, Žin., 1999, Nr.66-2126 (99.07.30)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 5 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

16.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-1334, 99.09.23, Žin., 1999, Nr.84-2493 (99.10.08)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 42 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR 46 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS

17.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr.101-2903 (99.11.26)

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO 5, 17, 32, 33, 34, 35, 36, 37 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO, 29(1) STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS IR PAPILDYMO 32(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos, susijusios su turto arešto aktų registravimu turto arešto aktų registre, įsigalioja turto arešto aktų registrui pradėjus darbą.

Iki turto arešto aktų registras pradės darbą, sprendimas areštuoti turto registre registruojamą turtą siunčiamas atitinkamam turto registrui, kuris apie turto areštą nedelsiant turi pažymėti turto registre.

*** Pabaiga ***

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO
ĮSTATYMAS**

1995 m. birželio 28 d. Nr.I-974
Vilnius

I SKYRIUS. BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato pagrindines sąvokas ir taisykles, kurių būtina laikytis vykdant Lietuvos Respublikos mokesčių įstatymus, pateikia Lietuvos Respublikoje taikomų mokesčių sąrašą, nustato mokesčio administratoriaus teises ir pareigas, mokesčio mokėtojo teises ir pareigas, mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką, mokesčio bei su juo susijusių sumų išieškojimo bei ginčų nagrinėjimo tvarką.

2 straipsnis. Pagrindinės sąvokos

Mokesčio įstatyme vartojamos sąvokos, jeigu mokesčio įstatymas nenustato kitaip:

mokestis - mokesčio įstatyme mokesčio mokėtojui nustatyta piniginė prievolė valstybei, kad būtų gauta pajamų valstybės (savivaldybės) funkcijoms vykdyti. Ši prievolė atliekama įstatymų nustatyta tvarka;

rinkliava - įstatymo nustatyta piniginė prievolė asmeniui už jam suteikiamas tam tikras valstybės institucijų paslaugas. Rinkliavos yra papildomas pajamų šaltinis valstybės (savivaldybės) funkcijoms vykdyti;

mokesčio įstatymas - Lietuvos Respublikos įstatymas, kuris nustato mokestį, rinkliavą ar kitą įmoką į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus, taip pat šis įstatymas ir šio įstatymo 4 straipsnyje minima sutartis;

asmuo - fizinis asmuo (individas), juridinis asmuo, kitas neturintis juridinio asmens teisių asmuo;

mokesčio mokėtojas - asmuo, kuriam pagal mokesčio įstatymą yra nustatyta prievolė mokėti mokestį;

rinkliavos mokėtojas - asmuo, kuris už valstybės institucijų suteiktas paslaugas privalo sumokėti įstatymų nustatytą rinkliavą;

mokesčio administratorius - už mokesčio administravimą atsakinga institucija;

mokesčio administravimas - mokesčio administratoriaus teisių ir pareigų bei mokesčio mokėtojo teisių ir pareigų įgyvendinimas, mokesčio apskaičiavimas, sumokėjimas ir išieškojimas, atsakomybės už netinkamą mokesčio apskaičiavimą ir mokėjimą taikymas, mokesčio paskirstymas, informacijos mokesčių mokėtojams teikimas;

mokesčio deklaracija - mokesčio apskaičiavimo dokumentas, kurį mokesčio mokėtojas arba mokestį išskaičiuojantis asmuo turi užpildyti ir pateikti mokesčio administratoriui mokesčio įstatymo nustatyta tvarka;

mokesčio nepriemoka - mokesčio mokėtojo arba mokestį išskaičiuojančio asmens mokesčio įstatymo nustatyta tvarka laiku nesumokėta mokesčio suma;

mokesčio permoka - mokesčio mokėtojo arba mokestį išskaičiuojančio asmens mokesčio įstatymo nustatyta tvarka sumokėta per didelę mokesčio suma. Mokesčio permoka taip pat laikoma per didelę mokesčio suma, kurią patikrinimo metu nustato mokesčio administratorius;

mokesčio skirtumas - mokesčio mokėtojai grąžintina (įskaitytina) iš biudžeto suma, kuri gali susidaryti mokesčio įstatymo nustatyta tvarka pildant mokesčio deklaraciją;

mokesčio apskaičiavimas - mokesčio deklaracijos arba kito dokumento pildymas parodant mokesčio dydį pinigais, privalomą sumokėti į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus;

mokesčio bazė - mokesčio įstatymo nustatyta tvarka pinigų suma įvertintas apmokestinamasis objektas, kuriam taikomas nustatytas mokesčio dydis (tarifas);

mokestį išskaičiuojantis asmuo - asmuo, kuriam mokesčio įstatymo nustatyta prievolė išskaičiuoti iš mokesčio mokėtojo mokestį ir jį sumokėti į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus;

mokesčio įstatymo pažeidimas - atlikta veika, prieštaraujanti mokesčio įstatymui;

apmokestinimo tvarka - mokesčio įstatymo nustatytas mokesčio mokėtojas, mokesčio bazė, mokesčio dydžiai (tarifai), mokesčio lengvatos, baudos ir delspinigiai, mokesčio mokėjimo bei išieškojimo taisyklės;

mokesčio lengvata - mokesčio mokėtojai įstatymo nustatytos išskirtinės apmokestinimo sąlygos, dėl kurių reikia mokėti mažesnę mokestį arba mokesčio mokėjimo terminas atidėtas ar mokestį galima sumokėti per keletą kartų;

veikla - visokia asmens veika, kurios dėka asmuo galėjo gauti arba gavo pajamų.

mokestinė nepriemoka - mokesčio mokėtojo arba mokestį išskaičiuojančio asmens mokesčio įstatymo nustatyta tvarka nesumokėtos mokesčių, baudų, delspinigių, palūkanų pagal mokestinės paskolos sutartis sumos;

beviltiška mokestinė nepriemoka - mokesčio mokėtojo mokesčio įstatymo nustatyta tvarka nesumokėtos mokesčių, baudų, delspinigių, taip pat pagal mokestinės paskolos sutartis priskaičiuotų palūkanų sumos, kurių neįmanoma išieškoti dėl objektyvių priežasčių arba kurias išieškoti socialiniu ir (arba) ekonominiu požiūriu netikslinga. Beviltiška mokestinė nepriemoka nustatoma vadovaujantis šio įstatymo 29 straipsnio nuostatomis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

Nr. VIII-1122, 99.04.06, Žin., 1999, Nr.36-1060 (99.04.23)

3 straipsnis. Mokesčio mokėtojų lygybė

Taikant mokesčių įstatymus, visi mokesčio mokėtojai dėl šių įstatymų nustatytų sąlygų yra lygūs.

4 straipsnis. Tarptautinės sutartys

Jeigu tarptautinėse sutartyse nustatytos kitokios apmokestinimo taisyklės negu mokesčių įstatimuose ir šios sutartys yra ratifikuotos Lietuvos Respublikoje, tai taikomos tarptautinių sutarčių taisyklės.

II SKYRIUS. MOKESČIAI

5 straipsnis. Mokesčiai

1. Pagal šį įstatymą administruojami mokesčiai:

- 1) pridėtinės vertės mokestis;
- 2) akcizas;
- 3) fizinių asmenų pajamų mokestis;
- 4) juridinių asmenų pelno mokestis;
- 5) įmonių ir organizacijų nekilnojamojo turto mokestis;
- 6) žemės mokestis;
- 7) mokestis už valstybinius gamtos išteklius;
- 8) naftos ir dujų išteklių mokestis;
- 9) mokestis už aplinkos teršimą;

- 10) konsulinis mokestis;
- 11) žyminis mokestis;
- 12) prekyviečių mokestis;
- 13) atskaitymai nuo realizavimo pajamų pagal Lietuvos Respublikos kelių fondo įstatymą;
- 14) paveldimo ar dovanojamo turto mokestis;
- 15) privalomojo sveikatos draudimo įmokos;
- 16) valstybinės žemės ir valstybinio vandens fondo vandens telkinių nuomos mokestis.

2. Apmokestinimo tam tikru mokesčiu tvarką nustato tik atitinkamas mokesčio įstatymas arba jo pagrindu priimtas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas, arba jų pagrindu priimtas kitas teisės aktas.

3. Jeigu Lietuvos Respublikos investicijų įstatymo nustatyta tvarka Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos sudaromoje su investuotoju investicijų sutartyje investuotojas įsipareigoja investuoti į Lietuvos Respublikos įmonių registre įregistruotą ūkio subjektą ne mažiau kaip 200 mln. litų per 3 metus (36 kalendorinius mėnesius) nuo sutarties sudarymo dienos, investuotojo (investuotojų) pageidavimu investicijų sutartyje gali būti nustatyta, kad šiam ūkio subjektui 5 metus nuo dienos, kai investicijų sutartyje nustatyta investicija pasieks 200 mln. litų, nebus didinami tiesioginių mokesčių tarifai (šio straipsnio 1 dalyje išvardyti mokesčiai, išskyrus pridėtinės vertės mokestį ir akcizą), nustatyti tą dieną galiojusiuose atitinkamuose mokesčių įstatymuose. Lietuvos Respublikos Vyriausybė turi teisę strateginiams investuotojams mokesčių nedidininimo terminą pratęsti iki 10 metų.

4. Administruojant muitų ir socialinio draudimo mokesčius, taikomos tik šio įstatymo normos, reglamentuojančios mokesčio mokėtojo turto arešto tvarką.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. I-1370, 96.06.06, Žin., 1996, Nr. 57-1342 (96.06.19)
Nr. I-1416, 96.07.02, Žin., 1996, Nr. 66-1574 (96.07.12)
Nr. VIII-867, 98.09.29, Žin., 1998, Nr. 90-2483 (98.10.14)
Nr. VIII-1310, 99.07.07, Žin., 1999, Nr. 66-2126 (99.07.30)
Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr. 101-2903 (99.11.26)

6 straipsnis. Mokesčio įstatymo įgyvendinimas

1. Lietuvos Respublikos Seimo priimtus mokesčių įstatymus, taip pat ir šį įstatymą įgyvendina Lietuvos Respublikos Vyriausybė, o kai yra jos pavedimas - Finansų ministerija. Jokiai kitai valstybės institucijai negali būti pavesta įgyvendinti mokesčių įstatymų, išskyrus Finansų ministeriją, jeigu to nenumato mokesčio įstatymas.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, įgyvendindama mokesčių įstatymus, nustato atitinkamus metodus bei taisykles, užtikrinančias mokesčio administravimą, arba paveda tai padaryti Finansų ministerijai.

3. Joks poįstatyminis aktas šio įstatymo 5 straipsnio pirmojoje dalyje išvardytų mokesčių apmokestinimo tvarkos nustatymo klausimais negali būti priimtas be finansų ministro sutikimo.

7 straipsnis. Mokesčio administratoriai

1. Šio įstatymo 5 straipsnio pirmojoje dalyje išvardytus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija.

2. Šio įstatymo 5 straipsnio pirmosios dalies 1 ir 2 punktuose išvardytus mokesčius taip pat administruoja Lietuvos Respublikos muitinė, tačiau tik tiek, kiek muitinei pavesta pagal Lietuvos Respublikos muitinės kodeksą, Pridėtinės vertės mokesčio ir Akcizų įstatymus.

3. Šio įstatymo 5 straipsnio pirmosios dalies 7, 8 ir 9 punktuose išvardytus mokesčius taip pat administruoja Aplinkos apsaugos ministerija, tačiau tik tiek, kiek pavesta pagal Mokesčių už valstybinius gamtos išteklius, Mokesčių už aplinkos teršimą bei Naftos ir dujų išteklių mokesčio įstatymus.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-555, 97.12.09, Žin., 1997, Nr. 117-2995 (97.12.24)

III SKYRIUS. VALSTYBINĖ MOKESČIŲ INSPEKCIJA

8 straipsnis. Valstybinė mokesčių inspekcija

1. Valstybinė mokesčių inspekcija yra valstybės institucija, įsteigta prie Finansų ministerijos, finansuojama iš valstybės biudžeto ir kitų lėšų bei atskaitinga finansų ministrui. Ją sudaro Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos ir teritorinės valstybinės mokesčių inspekcijos, kurios yra juridiniai asmenys, turintys savo sąskaitas banke, antspaudus ir bendrą simboliką.

2. Valstybinės mokesčių inspekcijos materialinei bazei stiprinti ir darbuotojams materialiai skatinti papildomai skiriama 30 procentų patikrinimų metu išieškotų į valstybės biudžetą lėšų. Iš šios sumos Valstybinės mokesčių inspekcijos materialinei bazei stiprinti skiriama 75 procentai išieškotų lėšų, o likusios lėšos naudojamos mokesčių inspekcijos darbuotojams skatinti ir socialinėms garantijoms.

3. Valstybinė mokesčių inspekcija vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucija, šiuo įstatymu, kitais įstatymais, poįstatyminiais teisės aktais bei savo nuostatais. Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos nuostatus tvirtina finansų ministras, o teritorinių valstybinių mokesčių inspekcijų tipinius nuostatus tvirtina Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininkas.

4. Valstybinė mokesčių inspekcija dirba bendradarbiaudama bei keisdama informaciją su visais mokesčių administratoriais, valstybinėmis institucijomis bei užsienio valstybių institucijomis, kurios administruoja mokesčių mokėjimą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. I-1416, 96.07.02, Žin., 1996, Nr. 66-1574 (96.07.12)

9 straipsnis. Valstybinės mokesčių inspekcijos struktūra

1. Valstybinę mokesčių inspekciją sudaro:

1) Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos - centrinis mokesčio administratorius;
2) Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos teritorinės valstybinės mokesčių inspekcijos - vietos mokesčio administratoriai.

2. Vietos mokesčio administratorius pavaldus ir atskaitingas centriniam mokesčio administratoriui.

10 straipsnis. Centrinio mokesčio administratoriaus darbo organizavimas

1. Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Finansų ministerijos vadovauja viršininkas, kurį skiria ir atleidžia iš pareigų Lietuvos Respublikos Ministras Pirmininkas finansų ministro teikimu. Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininkas atskaitingas finansų ministrui.

2. Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos struktūrą tvirtina Inspekcijos viršininkas, suderinęs su finansų ministru.

11 straipsnis. Vietos mokesčio administratoriaus darbo organizavimas

1. Teritorinių valstybinių mokesčių inspekcijų skaičių bei jų teritorines veiklos zonas nustato finansų ministras Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko teikimu.

2. Teritorinės valstybinės mokesčių inspekcijos struktūrą tvirtina teritorinės valstybinės mokesčių inspekcijos viršininkas, atsižvelgdamas į centrinio mokesčio administratoriaus metodinius nurodymus ir rekomendacijas.

3. Teritorinės valstybinės mokesčių inspekcijos viršininką skiria ir atleidžia iš pareigų finansų ministras Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko teikimu. Teritorinės valstybinės mokesčių inspekcijos viršininkas atskaitingas Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininkui.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. I-1416, 96.07.02, Žin., 1996, Nr. 66-1574 (96.07.12)

12 straipsnis. Valstybinių mokesčių inspekcijų darbuotojai

1. Valstybinių mokesčių inspekcijų darbuotojus priima ir atleidžia iš darbo tos mokesčių inspekcijos, į kurią jie priimami dirbti, viršininkas.

2. Centrinis mokesčio administratorius nustato reikalavimus, pagal kuriuos yra atrenkami valstybinės mokesčių inspekcijos darbuotojai, taip pat procedūras, pagal kurias darbuotojai gali būti skiriami į aukštesnes pareigas bei didinami jų atlyginimai. Šie reikalavimai turi būti susiję tik su mokesčių inspekcijos darbuotojų sugebėjimu atlikti darbą pagal patvirtintas pareigines instrukcijas ir einamas pareigas.

13 straipsnis. Valstybinės mokesčių inspekcijos darbo apmokėjimas ir socialinės garantijos

Valstybinės mokesčių inspekcijos darbuotojų darbo ir apmokėjimo sąlygas, socialines garantijas nustato Lietuvos Respublikos įstatymai bei poįstatyminiai teisės aktai.

14 straipsnis. Informacijos pateikimo mokesčių mokėtojams organizavimas

1. Centrinis mokesčio administratorius organizuoja, kad mokesčių mokėtojams būtų pateikiama informacija apie mokesčių įstatymus bei kitus teisės aktus mokesčių klausimais, ir sudaro programas mokesčių mokėtojams lavinti. Šio darbo tikslas - padėti mokesčių mokėtojams vykdyti mokesčių įstatymus bei poįstatyminius teisės aktus.

2. Centrinis mokesčio administratorius organizuoja mokesčių mokėtojų švietimą mokesčių įstatymų bei kitų teisės aktų, reglamentuojančių mokesčių mokėjimo tvarką, klausimais.

15 straipsnis. Mokesčio administratoriaus darbuotojų mokymo organizavimas

Centrinis mokesčio administratorius organizuoja valstybinės mokesčių inspekcijos darbuotojų mokymą (kvalifikacijos kėlimą) pagal tam tikslui parengtas mokymo programas.

IV SKYRIUS. MOKESČIO ADMINISTRATORIAUS TEISĖS IR PAREIGOS

16 straipsnis. Mokesčio administratoriaus pareigos

1. Mokesčio administratorius:

1) tvarko mokesčių mokėtojų ir kitų įmokų į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus apskaitą;

2) kontroliuoja mokesčių į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus apskaičiavimą, sumokėjimą, išieško laiku nesumokėtus mokesčius ir delspinigius bei baudas, paskirtas pagal mokesčių įstatymus, taip pat grąžina permokas ir neteisingai išieškotus mokesčius, delspinigius bei baudas;

3) vykdo vietos savivaldybės sprendimus dėl mokesčių, rinkliavų ir atskaitymų į jos biudžetą bei fondus lengvatų teikimo;

4) paskirsto mokesčius ir kitas įmokas į valstybės ir savivaldybių biudžetus bei fondus;

5) organizuoja konfiskuoto, bešeimininkio, valstybės paveldėto, į valstybės pajamas perduoto ir paimto turto bei lobių apskaitą, įkainojimą bei realizavimą;

6) Lietuvos Respublikos Seimo, Vyriausybės, Finansų ministerijos pavedimu leidžia teisės aktus arba rengia jų projektus mokesčių įstatymams įgyvendinti;

7) teikia paaiškinimus mokesčių mokėtojams mokesčių mokėjimo klausimais;

8) rengia ir teikia finansų ministrui mokesčių įstatymų bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų projektus, kitus pasiūlymus dėl apmokestinimo tvarkos gerinimo;

9) pagal savo kompetenciją atlieka kvotą;

10) atlieka kituose įstatymuose nustatytas pareigas.

2. Šio straipsnio pirmosios dalies 3 ir 4 punktuose nustatytas pareigas atlieka vietinis mokesčio administratorius, o 6 ir 8 punktuose - centrinis mokesčio administratorius. Visuose kituose punktuose nustatytas pareigas atlieka ir vietinis, ir centrinis mokesčio administratorius.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)

17 straipsnis. Mokesčio administratoriaus teisės

1. Mokesčio administratoriaus pareigūnai turi teisę:

1) gauti iš įmonių, įstaigų bei organizacijų ir kitų asmenų, uskaitant bankus ir kitas kredito bei finansų įstaigas, pareigoms atlikti reikalingas žinias bei dokumentų nuorašus apie juridinio, fizinio asmens ar neturinio juridinio asmens teisių asmens turtą bei pajamas;

2) pateikęs tarnybinių pažymėjimą, norėdamas nustatyti, kad asmuo vykdo mokesťines prievoles, be išankstinio įspėjimo įeiti į asmens gamybinės (įskaitant ir nuomojamas) patalpas arba teritoriją, tikrinti veiklai naudojamus materialinius techninius išteklius bei pagamintą produkciją. Mokesčio administratoriaus pareigūnas turi šią teisę ir tais atvejais, kai veiklai bei pajamoms gauti naudojamos gyvenamosios patalpos ir kiti objektai. Įmonių, įstaigų, organizacijų vadovai bei fiziniai asmenys, trukdantys mokesčio administratoriaus pareigūnui pasinaudoti šia teise, traukiami atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka. Be išankstinio įspėjimo įeiti į mokesčio mokėtojo teritoriją, pastatus ir patalpas (įskaitant ir nuomojamas) galima tik mokesčio mokėtojo darbo metu. Kitais atvejais reikalingas mokesčio mokėtojo sutikimas;

3) paimiti laikinai - iki 30 dienų - iš mokesčio mokėtojo dokumentus, reikalingus mokesčio apskaičiavimo teisingumui nustatyti, palikus dokumentų paėmimo aktą, užantspauduoti dokumentų, vertybinių popierių, pinigų ir materialinių vertybių saugojimo vietas, daryti dokumentų kopijas arba išrašus, daryti žymas ant mokesčio mokėtojo dokumentų, kad būtų išvengta jų klastojimo;

4) duoti mokesčio mokėtojui privalomus vykdyti nurodymus mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo, kitų įmokų į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus klausimais, taip pat apskaitos tvarkymo klausimais;

5) išieškoti ne ginčo tvarka iš asmenų sąskaitų bankų įstaigose laiku nesumokėtus mokesčius, delspinigius, baudas ir kitas valstybės (savivaldybės) biudžetams bei fondams priklausančias sumas;

6) duoti nurodymus banko įstaigoms nutraukti pinigų išdavimą bei pervedimą iš įmonių sąskaitų, išskyrus privalomus mokėjimus į valstybės (savivaldybės) biudžetus bei fondus, jeigu jos neleidžia patikrinti, ar mokesčiai apskaičiuoti ir sumokėti teisingai (nepateikia mokesčių patikrinimui atlikti visų reikalingų dokumentų ir duomenų) arba jei patikrinimo metu nustatomi pajamų slėpimo bei neteisingo mokesčio apskaičiavimo faktai ir negalima laikinai apriboti mokesčio mokėtojo teisės disponuoti jam priklausančiu turtu;

7) duoti mokesčio mokėtojui privalomus vykdyti nurodymus mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo klausimais;

8) surašyti administracinių teisės pažeidimų protokolus bylose, kurios pagal įstatymą priskirtos mokesčio administratoriaus kompetencijai;

9) atlikti patys arba pareikalauti iš kitų kompetentingų institucijų atlikti kontrolinius matavimus, materialinių vertybių inventurizacijas ir kitus faktinius tikrinimus, reikalauti, kad būtų sutvarkyta buhalterinė apskaita;

10) įrengti mokesčio mokėtojo saugyklose, produkcijos laikymo vietose, kituose veiklai naudojamuose įrenginiuose skaitiklius bei matavimo prietaisus; užplombuoti ir užantspauduoti mokesčio mokėtojo saugyklas, patalpas, įrengimus; uždaryti teritoriją ar jos dalis;

11) laikinai sustabdyti asmenų veiklą, jeigu vengiama pateikti mokesčio administratoriui reikalaujamus dokumentus, susijusius su mokesčio apskaičiavimu ir sumokėjimu, arba jeigu yra padaryta kitų mokesčių įstatymų pažeidimų, kurie yra išvardyti šio įstatymo 47, 48 ir 49 straipsniuose;

12) gauti iš mokesčio mokėtojo deklaracijas ir paaiškinimus apie turto įsigijimo šaltinius;

13) įstatymų nustatyta tvarka skirti administracines sankcijas, baudas, numatytas mokesčių įstatymuose, taip pat apskaičiuoti delspinigius;

14) kreiptis į visų nuosavybės formų įmonių, įstaigų, organizacijų vadovus dėl aplinkybių ir sąlygų, trukdančių mokesčio administratoriui tinkamai atlikti pareigas. Įmonių vadovai bei kiti pareigūnai privalo išnagrinėti mokesčio administratoriaus nurodymus ir nedelsdami (ne vėliau kaip kitą dieną po nurodymų gavimo) pranešti mokesčio administratoriui apie priimtas priemones;

15) areštuoti mokesčio mokėtojo turtą šiame įstatyme nustatytais pagrindais ir tvarka;

16) Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka laikyti, nešioti ir panaudoti tarnybinių šaunamąjį ginklą;

17) (Neteko galios);

18) nustatyti mokesčio bazę netiesiogiai, pasirinkdami Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintus metodus;

19) Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka atidėti kreditorinių reikalavimų, atsiradusių dėl mokesčių, baudų ir delspinigių nesumokėjimo, vykdymo terminus arba jų atsisakyti ar pakeisti piniginę prievolę kita prievole (atsiskaityti turtu, akcijomis ir vertybiniais popieriais), kai bankrutuojanti įmonė sanuojama ar sudaroma taikos sutartis;

[17 straipsnio 1 dalies 20 punkto redakcija nuo 1999 m. gegužės 1 d.]

20) Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka sustabdyti mokesčio permokos (visos ar jos dalies) arba mokesčio skirtumo (viso ar jo dalies) grąžinimą (išskaitymą), jeigu yra pagrindo manyti, kad pateikti neteisingi duomenys, suklastoti dokumentai, ir todėl dokumentams įvertinti, pateiktų duomenų pagrįstumui patikrinti yra būtina atlikti papildomą tyrimą, iš kitų valstybės institucijų, užsienio valstybių bei užsienio valstybių institucijų gauti papildomos informacijos dėl mokesčio mokėtojo pateiktų duomenų tikrumo.

2. Mokesčio administratorius šiame straipsnyje išvardytas teises turi ir dėl mokesčių išskaičiuojančio asmens.

3. Naudotis kitų įstatymų, teisės aktų bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų mokesčio administratoriaus pareigūnui suteiktomis teisėmis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. I-1416, 96.07.02, Žin., 1996, Nr. 66-1574 (96.07.12)

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr. 66-1594 (97.07.11)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)

Nr. VIII-963, 98.12.10, Žin., 1998, Nr. 114-3190 (98.12.30)

Nr. VIII-1122, 99.04.06, Žin., 1999, Nr. 36-1060 (99.04.23)

Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr. 101-2903 (99.11.26)

18 straipsnis. Mokesčio administratoriaus ir jo pareigūno veiksmų įforminimas

Mokesčio administratorius ar jo pareigūnas, įgyvendindamas jam įstatymo suteiktas teises ir eidamas pareigas, atliekamus veiksmus įformina sprendimais, kurių formas (aktas, pažyma, nurodymas, teikimas, paaiškinimas, nutarimas, raginimas ir kt.) ir užpildymo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius.

V SKYRIUS. MOKESČIO MOKĖTOJO IR MOKESTĮ IŠSKAIČIUOJANČIO ASMENS TEISĖS IR PAREIGOS

19 straipsnis. Mokesčių mokėjimas

1. Mokesčio mokėtojas moka tik mokesčių įstatymų nustatytus mokesčius, laikydamasis mokesčių įstatymų, taip pat šio įstatymo nustatytos mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos.

2. Mokestį išskaičiuojantis asmuo išskaičiuoja mokestį ir perveda jį laikydamasis įstatymų ir kitų norminių aktų nustatytos tvarkos.

20 straipsnis. Informacijos kaupimas ir pateikimas

1. Mokesčio mokėtojas, mokestį išskaičiuojantis asmuo privalo tvarkyti apskaitą įstatymo nustatyta tvarka, išduoti reikalaujamus dokumentus bei teikti kitą informaciją, reikalingą mokesčio administratoriui, pildyti ir pateikti mokesčio deklaraciją arba kitokiu mokesčio įstatymo nustatyto būdu pranešti mokesčio administratoriui apie mokesčio apskaičiavimą ir sumokėjimą.

2. Jeigu mokesčio mokėtojas, mokestį išskaičiuojantis asmuo neturi dokumentų (ar juos yra praradęs), reikalingų mokesčiui apskaičiuoti, privalo juos parengti per mokesčio administratoriaus nustatytą laiką.

3. Mokesčio mokėtojas, mokestį išskaičiuojantis asmuo nustatyta tvarka mokesčio administratoriui privalo nurodyti savo adresą (veiklos vietą) ir darbo laiką, o pasikeitus šioms duomenims, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas informuoti apie tai mokesčio administratorių.

21 straipsnis. Teisė į informaciją

Mokesčio mokėtojas, mokestį išskaičiuojantis asmuo pateikęs paklausimą mokesčio administratoriui, turi teisę gauti norminius dokumentus bei kitą informaciją, reikalingą mokesčio įstatymui vykdyti.

22 straipsnis. Informacijos apie mokesčio mokėtoją paslaptis

1. Informacija apie mokesčio mokėtoją, pateikta mokesčio administratoriui arba jo pareigūnui, turi būti laikoma paslapyje ir naudojama tik mokesčio įstatymo nustatytiems tikslams.

2. Mokesčio administratoriaus pareigūnas informaciją apie mokesčio mokėtoją laiko paslapyje taip pat ir nutraukęs darbo sutartį su darbdaviu, išskyrus šiame įstatyme numatytus atvejus.

3. Informacija, susijusi su mokesčio mokėtoju, gali būti paskleista:

1) kitam valstybės mokesčio administratoriui arba jo pareigūnui, jeigu tai būtina administruojant tą patį arba kitą mokestį;

2) teismams, teisėsaugos ir kitoms institucijoms įstatymų nustatytais atvejais;

3) Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotai institucijai Vyriausybės nustatyta tvarka įmonių veiklos analizei atlikti;

4) vadovaujantis tarptautinėmis sutartimis, užsienio šalies mokesčio administratoriui pagal raštišką paklausimą;

5) kai mokesčio mokėtojo kaltė už mokesčio įstatymo pažeidimus įrodyta arba kai mokesčio mokėtojas per šio įstatymo nustatytą laiką ir nustatyta tvarka neapskundė mokesčio administratoriaus veiksmų. Šiuo atveju informacija apie mokesčio mokėtoją gali būti paskleista tik tiek, kiek tai yra susiję su mokesčio įstatymo pažeidimu;

6) informacija, susijusi su mokesčio mokėtoju, gali būti taip pat paskleista esant raštiškam mokesčio mokėtojo sutikimui arba jo prašymui.

4. Asmuo, gaunantis informaciją pagal šio straipsnio trečiosios dalies 1, 2, 3, 4 punktus, privalo ją saugoti paslapyje.

5. Jeigu mokesčio administratorius šio straipsnio trečiojoje dalyje numatytais atvejais paskleidė neteisingą informaciją apie mokesčio mokėtoją, privalo ištaisyti klaidą tuojau pat po to, kai buvo apie ją sužinota.

6. Jeigu mokesčio administratorius paskleidžia informaciją pagal šio straipsnio trečiosios dalies 4 punktą užsienio šalies mokesčio administratoriui, apie tai būtina informuoti mokesčio mokėtoją.

7. Mokesčio administratorius, taip pat bet kuris kitas asmuo, kuriam buvo paskleista su mokesčio mokėtoju susijusi slapta informacija, atsako už šios informacijos paskleidimą įstatymų nustatyta tvarka, išskyrus atvejus, kai įstatymai leidžia tokią informaciją skleisti.

8. Šio straipsnio reikalavimai taikomi ir mokestį išskaičiuojančiam asmeniui.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-892, 98.10.15, Žin., 1998, Nr.95-2635 (98.10.30)

VI SKYRIUS. MOKESČIO APSKAIČIAVIMAS, SUMOKĖJIMAS, IŠIEŠKOJIMAS IR GRĄŽINIMAS

23 straipsnis. Mokesčio deklaracijos reikalavimai

1. Kiekviena mokesčio mokėtojo mokesčio deklaracija, pateikiama mokesčio administratoriui, turi atitikti nustatytą formą. Mokesčio deklaracija pateikiama nustatytu laiku ir tik tam mokesčio administratoriui, kuriam ji skirta.

2. Šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodyti reikalavimai taikomi ir mokesčio deklaracijai, kurią mokesčio administratoriui turi pateikti mokestį išskaičiuojantis asmuo.

3. Mokesčio deklaracijos arba kito dokumento, rodančio mokestinę prievolę, formas ir užpildymo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius, vadovaudamasis mokesčių įstatymais.

24 straipsnis. Apskaičiavimo (perskaičiavimo) laikotarpis

1. Jeigu kitaip nenustatyta mokesčio įstatyme, mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti galima ne daugiau kaip už penkerius praėjusius kalendorinius metus, už kuriuos mokesčio administratoriui turėjo būti pateikta mokesčio deklaracija.

2. Jeigu mokesčio administratoriui pagal mokesčio įstatymą nereikia pateikti mokesčio deklaracijos, mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti galima ne vėliau kaip penktaisiais metais po tų kalendorinių metų, kuriais mokestis turėjo būti arba buvo sumokėtas.

3. Jeigu mokesčio mokėtojas nepateikia mokesčio deklaracijos, pateikia neteisingą mokesčio deklaraciją ar kitaip vengia mokėti mokestį ir jeigu mokesčio įstatymas nenustato kitaip, mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti galima ne daugiau kaip už dešimtį praėjusių kalendorinių metų, už kuriuos mokesčio administratoriui turėjo būti pateikta mokesčio deklaracija. Ši taisyklė taip pat taikoma ir mokestį išskaičiuojančiam asmeniui.

25 straipsnis. Mokesčio lengvatos

1. Mokesčio lengvatą ar lengvatas nustato tik atitinkamas mokesčio įstatymas, reglamentuojantis to mokesčio apskaičiavimo tvarką. Šis įstatymas gali numatyti mokesčio, baudų ar delspinigių mokėjimo lengvatas, nesusijusias su mokesčio apskaičiavimo tvarka arba mokesčio tarifu. Laikinos mokesčių lengvatos gali būti nustatomos ir specialiuose Lietuvos Respublikos Seimo priimtuose mokesčių įstatymuose.

2. Specialiu mokesčio įstatymu laikomas įstatymas, kuris nustato apmokestinimo tvarkos išimtis, nenumatytas šio įstatymo 5 straipsnio pirmojoje dalyje išvardytų mokesčių įstatymuose.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytais atvejais ir tvarka, kai bankrutuojanti įmonė sanuojama ar sudaroma taikos sutartis, piniginės prievolės gali būti įskaitytos ne tik pinigais, bet ir kitokia nustatyta forma (turtu, akcijomis ir vertybiniais popieriais), gali būti atidėtas jų vykdymo terminas arba atsisakyta reikalavimų, kylančių iš šių piniginių prievolių.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. I-1416, 96.07.02, Žin., 1996, Nr. 66-1574 (96.07.12)

Nr. VIII-107, 97.02.13, Žin., 1997, Nr. 17-362 (97.02.26)

Nr. VIII-963, 98.12.10, Žin., 1998, Nr. 114-3190 (98.12.30)

26 straipsnis. Mokesčio apskaičiavimo teisingumo įrodymas

1. Jeigu mokesčio mokėtojas nesutinka su mokesčio administratoriaus apskaičiuota mokesčio suma, jis privalo įrodyti, kad apskaičiuotoji suma yra neteisinga.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)

26(1) straipsnis. Žinių ir informacijos pateikimas mokesčio administratoriui

1. Lietuvos Respublikos registruotos visų rūšių įmonės, įstaigos ir organizacijos, atsiskaitydamos tarpusavyje bei su užsienio subjektais (išskyrus fizinius asmenis) už prekes ir paslaugas grynaisiais pinigais, privalo pateikti vietos mokesčio administratoriui žinias Finansų ministerijos nustatyta tvarka apie išmokėtas per dieną vienam ūkio subjektui sumas, viršijančias 10 000 Lt. Jei suma išmokama užsienio ūkio subjektui valiuta, tai ji skaičiuojama pagal tos dienos oficialų lito kursą ir Lietuvos banko skelbiamą lito ir užsienio valiutos santykį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos žinios pateikiamos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje registruotas pajamas gavęs ūkio subjektas, per 10 dienų, pasibaigus mėnesiui, kurį šios sumos buvo išmokėtos. Žinios apie užsienio ūkio subjektams išmokėtas sumas pateikiamos centriniam mokesčio administratoriui.

3. Asmenys, nepateikę ar pavėluotai pateikę šio straipsnio 1 dalyje nurodytas žinias, traukiami administracinėn atsakomybėn.

4. Komerciniai bankai privalo iki kiekvieno mėnesio 5 dienos pateikti centriniam mokesčio administratoriui informaciją apie praėjusį mėnesį ūkio subjektų atidarytas ir uždarytas visų rūšių sąskaitas.

5. Už klaidingos informacijos apie atidarytas sąskaitas pateikimą ar nepateikimą komercinių bankų vadovai atsako Administracinių teisės pažeidimų kodekso nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. I-1382, 96.06.13, Žin., 1996, Nr. 59-1404 (96.06.22)

Nr. VIII-164, 97.03.27, Žin., 1997, Nr. 28-660 (97.03.29)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)

27 straipsnis. Mokesčio apskaičiavimo ir sumokėjimo tikrinimas

1. Atlikęs patikrinimą, mokesčio administratoriaus pareigūnas(ai) surašo aktą, kurį pasirašo patikrinimą atlikęs mokesčio administratoriaus pareigūnas(ai) bei tikrintos įmonės, įstaigos, organizacijos vadovas ir vyriausiasis finansininkas (buhalteris) arba fizinis asmuo.

2. Atsisakymas pasirašyti patikrinimo dokumentą (aktą) neatleidžia mokesčio mokėtojo nuo mokesčių, delspinigių ir baudų mokėjimo.

3. Mokesčio administratoriaus pareigūnai savarankiškai pasirenka tikrintinus mokesčių mokėtojus, nustato tikrinimo mastą ir laiką.

4. Mokesčio mokėtojas, mokestį išskaičiuojantis asmuo privalo sudaryti darbo sąlygas mokesčio administratoriaus pareigūnams, pateikti visus dokumentus, reikalingus mokesčio apskaičiavimo ir sumokėjimo teisingumui patikrinti.

5. Jei patikrinimo metu nustatoma, kad mokesčio mokėtojo pateiktas apskaitos dokumentas neturi juridinės galios, nes jame trūksta vieno ar kelių privalomų norminiuose aktuose nustatytų rekvizitų, mokesčio administratoriaus pareigūnas finansų ministro nustatyta tvarka leidžia dokumentą papildyti. Per nustatytą terminą trūkstamais rekvizitais papildytas dokumentas laikomas turinčiu juridinę galią ir ekonominės sankcijos netaikomos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)

27¹ straipsnis. Mokesčio bazės netiesioginis nustatymas

Jei mokesčio bazės neįmanoma nustatyti mokesčio įstatymo nustatyta tvarka, mokesčio administratorius, atsižvelgdamas į faktus, aplinkybes bei kitą turimą informaciją, turi teisę netiesiogiai nustatyti mokesčio bazę ir pasirinkti mokesčio bazės nustatymo metodus. Mokesčio bazės netiesioginio nustatymo metodus tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)

27² straipsnis. Mokesčio apskaičiavimas pagal valstybės institucijų dokumentus

Mokesčio administratorius turi teisę apskaičiuoti mokestį remdamasis valstybės institucijų aktais ar kitais dokumentais tais atvejais, kai minėtos institucijos pagal savo kompetenciją atlieka mokesčių mokėtojų komercinės, ūkinės ar finansinės veiklos patikrinimus arba revizijas ir nustato mokesčių įstatymų pažeidimus, tačiau nėra įgaliotos šio įstatymo nustatyta tvarka atlikti mokesčio administravimo veiksmų. Mokesčio administratoriui kartu su aktais pateikiamos pažeidimus patvirtinančių dokumentų kopijos, skaičiavimų duomenys ar kiti priedai. Šiuo atveju pakartotinai arba papildomai tikrinti mokesčio mokėtojo komercinę, ūkinę ar finansinę veiklą mokesčio administratorius neprivalo. Tokiu būdu apskaičiavęs mokestį, mokesčio administratoriaus pareigūnas surašo aktą šio įstatymo 27 straipsnyje nustatyta tvarka. Tais atvejais, kai iškyla abejonių dėl minėtų institucijų apskaičiavimų pagrįstumo ir teisingumo, mokesčio administratorius turi teisę jų pareikalauti atlikti pakartotinį patikrinimą, konkrečiai nurodydamas, dėl ko nesutinkama, arba pats šio įstatymo nustatyta tvarka pakartotinai patikrinti, ar teisingai apskaičiuoti ir sumokėti mokesčiai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)

28 straipsnis. Mokesčių paskirstymas

1. Mokesčiai ir kitos įmokos į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus paskirstomi taip, kaip nustatyta Lietuvos Respublikos biudžetinės sandaros įstatyme bei mokesčių įstatymuose. Jeigu nėra nurodyta, kur kaupiami mokesčiai ar kitos biudžetams priklausančios sumos, jie įskaitomi į valstybės biudžetą.

2. Pajamos iš delspinigių arba baudų už pavėluotą, mažesnio mokesčio sumokėjimą arba visišką nesumokėjimą kaupiamos tokia pat tvarka, kaip ir mokesčiai, už kurių netinkamą mokėjimą delspinigiai arba baudos buvo apskaičiuotos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)

29 straipsnis. Mokesčio sumokėjimas ir išieškojimas

1. Mokesčio sumokėjimo terminą nustato mokesčio įstatymas.

2. Mokesčio administratoriaus patikrinimo metu išaiškintos nesumokėtos mokesčių sumos ir priskaičiuoti delspinigiai turi būti sumokami ne vėliau kaip per 20 dienų, o baudos - šio įstatymo 52 straipsnyje nustatytais terminais, skaičiuojant nuo tos dienos, kai mokesčio mokėtojas gavo patikrinimo aktą.

3. Apskaičiuoto mokesčio sumokėjimo ir išieškojimo senaties terminas yra netaikomas, išskyrus šiame įstatyme numatytas išimtis, kai mokestinė nepriemoka yra pripažįstama beviltiška. Ši taisyklė taikoma ir priskaičiuotiems delspinigiams, baudoms, palūkanoms pagal mokestinės paskolos sutartis.

4. Jei mokesčio mokėtojo sumokamų įmokų neužtenka visoms piniginėms prievolėms įskaityti, šios įmokos įskaitomos tokia eilės tvarka, kokią šių įmokų mokėjimo dokumentuose nurodo mokesčio mokėtojas. Jei mokesčio mokėtojas nenurodo piniginių prievolių įskaitymo eilės tvarkos, pirmiausiai įskaitomi mokesčiai, po to - baudos, po to - delspinigiai, po to - delspinigiai nuo baudų, po to - palūkanos pagal mokestinės paskolos sutartis, po to - delspinigiai nuo palūkanų pagal mokestinės paskolos sutartis. Tik įskaičius visus mokėtinus mokesčius, įskaitomos baudos, tik įskaičius visas baudas, įskaitomi delspinigiai, tik įskaičius visus delspinigius, įskaitomi delspinigiai nuo baudų, tik įskaičius visus delspinigius nuo baudų, įskaitomos palūkanos pagal mokestinės paskolos sutartis, tik įskaičius visas palūkanas pagal mokestinės paskolos sutartis, įskaitomi delspinigiai nuo palūkanų pagal mokestinės paskolos sutartis:

1) visi mokėtini mokesčiai įskaitomi proporcingai, t.y. mokesčio mokėtojo sumokamos įmokos, jei jų neužtenka visiems mokėtiniams mokesčiams įskaityti, proporcingai paskirstomos visiems mokėtiniams mokesčiams, atsižvelgiant į kiekvieno iš jų sumos dydį;

2) likusios po visų mokėtinų mokesčių įskaitymo įmokos, jei jų neužtenka visoms baudoms įskaityti, proporcingai paskirstomos visoms baudoms, atsižvelgiant į kiekvienos iš jų sumos dydį;

3) likusios po visų mokėtinų mokesčių, visų baudų įskaitymo įmokos, jei jų neužtenka visų mokesčių delspinigiams įskaityti, proporcingai paskirstomos visų mokesčių delspinigiams, atsižvelgiant į kiekvieno mokesčio delspinigių sumos dydį;

4) likusios po visų mokėtinų mokesčių, visų baudų, visų mokesčių delspinigių įskaitymo įmokos, jei jų neužtenka visų baudų delspinigiams padengti, proporcingai paskirstomos visų baudų delspinigiams, atsižvelgiant į kiekvienos baudos delspinigių sumos dydį;

5) likusios po visų mokėtinų mokesčių, visų baudų, visų mokesčių delspinigių, visų baudų delspinigių įskaitymo įmokos, jei jų neužtenka visų mokestinės paskolos sutarčių palūkanoms padengti, proporcingai paskirstomos visoms mokestinės paskolos sutarčių palūkanoms, atsižvelgiant į kiekvienos mokestinės paskolos sutarties palūkanų sumos dydį;

6) likusios po visų mokėtinų mokesčių, visų baudų, visų mokesčių delspinigių, visų baudų delspinigių, visų mokestinės paskolos sutarčių palūkanų įskaitymo įmokos, jei jų neužtenka visiems delspinigiams nuo palūkanų pagal mokestinės paskolos sutartis įskaityti, proporcingai paskirstomos visiems delspinigiams nuo palūkanų pagal mokestinės paskolos sutartis, atsižvelgiant į kiekvienos delspinigių nuo palūkanų pagal mokestinės paskolos sutartis sumos dydį.

5. Pagal mokestinės paskolos sutartis sumokėtos sumos įskaitomos finansų ministro nustatyta tvarka.

6. Išieškojimo atveju, jei turto neužtenka visoms piniginėms prievolėms įskaityti, jos įskaitomos centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka.

7. Beviltiška pripažįstama ta mokesčio mokėtojo mokestinė nepriemoka, kurios neįmanoma išieškoti dėl objektyvių priežasčių arba kurią išieškoti netikslinga socialiniu ir (arba) ekonominiu požiūriu, t.y. mokestinė nepriemoka pripažįstama beviltiška, jeigu yra šie pagrindai:

1) mirė mokesčio mokėtojas (fizinis asmuo), o nepriemokos išieškoti iš palikimo negalima; likviduotas mokesčio mokėtojas (juridinis asmuo);

2) bankrutuojančią įmonę sanuoja valstybė, kuriai yra perleidžiama atitinkama įmonės turto dalis ir dėl to įmonė atleidžiama nuo nepriemokos ar jos dalies arba su bankrutuojančia įmone sudaroma taikos sutartis ir ji atleidžiama nuo nepriemokos dalies;

3) netikslinga išieškoti nepriemoką, kadangi ji gali pasibaigti pakeičiant piniginę prievolę kita prievole, t.y. tikslinga leisti atsiskaityti už pinigines priekoles ne pinigais, bet kitokia forma (turtu, akcijomis ir pan.). Atsiskaitymo turtu ir akcijomis tvarką nustato Vyriausybė;

4) netikslinga išieškoti nepriemoką, kadangi ji gali pasibaigti įskaitant priešpriešinius mokesčio mokėtojo ir valstybės (savivaldybės) reikalavimus;

5) netikslinga išieškoti nepriemoką, kadangi vienas mokesinės prievolės subjektas - mokesčio mokėtojas (skolininkas) ir kitas mokesinės prievolės subjektas (kreditore) yra tas pats asmuo;

6) praėjus daugiau kaip 1 metams nuo tos dienos, kai turėjo būti pradėti išieškojimo veiksmai (išsiųstas raginimas mokesinės prievolės įvykdyti geruolu), nerasta turto arba rastas turtas yra nelikvidus (neįmanoma jo realizuoti), taip pat jei rasto turto pakako tik daliai mokesinės prievolės padengti, beviltiška nepriemoka pripažįstama likusi nepriemokos dalis;

7) išieškojimo išlaidos didesnės už nepriemoką;

8) netikslinga išieškoti nepriemoką, kadangi sunki fizinio asmens ekonominė (socialinė) padėtis: fiziniui asmeniui reikia (jau teikiama) valstybės paramos (asmuo yra sulaukęs pensinio amžiaus, invalidas, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir reabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpą). Sunkią ekonominę (socialinę) padėtį liudijančios aplinkybės turi būti patvirtintos kompetentingų institucijų išduotais dokumentais. Šis nepriemokos pripažinimo beviltiška pagrindas taikomas tik mokesčio mokėtojams, kurie yra fiziniai asmenys arba juridinio asmens teisių neturinčios įmonės, kai šių įmonių savininkų ar narių sunki ekonominė (socialinė) padėtis.

8. Mokesčio mokėtojo mokesinės nepriemokos, pripažintos beviltiškoms šio straipsnio 7 dalies 1 punkte nurodytais pagrindais, pasibaigia ir yra nurašomos iš biudžeto pajamų apskaitos dokumentų, kai teritorinės valstybinės mokesčių inspekcijos viršininkas savo sprendimu pripažįsta šias nepriemokas pasibaigusiomis.

9. Mokesčio mokėtojo mokesinės nepriemokos, pripažintos beviltiškoms šio straipsnio 7 dalies 2, 3, 4, 5 punktuose nurodytais pagrindais, pasibaigia ir yra nurašomos iš biudžeto pajamų apskaitos dokumentų, kai Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininkas priima sprendimą atleisti mokesčio mokėtoją nuo šių mokesinių nepriemokų.

10. Mokesčio mokėtojo mokesinės nepriemokos, pripažintos beviltiškoms šio straipsnio 7 dalies 6, 7, 8 punktuose numatytais pagrindais, yra priskiriamos prie nepriemokų, kurioms netaikoma išieškojimo pirmenybė ir į kurias neatsižvelgiama planuojant biudžeto pajamas, kai teritorinės valstybinės mokesčių inspekcijos viršininkas savo sprendimu priskiria jas prie tokių nepriemokų. Šios nepriemokos finansų ministro nustatyta tvarka yra revizuojamos, siekiant išsiaiškinti išieškojimo galimybes bei tikslumą. Nustačius, kad yra galimybė ir tikslinga nepriemokas išieškoti, jos išieškomos.

11. Kai mokesčio mokėtojo mokesinės nepriemokos pripažįstamos beviltiškoms šio straipsnio 7 dalyje nurodytais pagrindais, beviltiška nepriemoka taip pat pripažįstami ir su mokesčio nesumokėjimu ar sumokėjimu ne laiku susiję delspinigiai, su nesumokėta ar sumokėta ne laiku bauda susiję delspinigiai, su pagal mokesinės paskolos sutartis atidėtų mokesčių, delspinigių, baudų sumomis susijusios palūkanos, padidintos palūkanos, delspinigiai.

12. Mokesčio mokėtojo mokesinių nepriemokų pripažinimo beviltiškoms, jų pasibaigimo, priskyrimo vietos mokesčio administratoriaus biudžeto pajamų apskaitos dokumentuose prie mokesinių nepriemokų, kurioms netaikoma išieškojimo pirmenybė ir į kurias neatsižvelgiama planuojant biudžeto pajamas, šių nepriemokų nurašymo iš vietos mokesčio administratoriaus apskaitos dokumentų ir apskaitos tvarką bei išieškojimo išlaidų apskaičiavimo metodiką nustato finansų ministras.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

29¹ straipsnis. (Neteko galios)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr.101-2903 (99.11.26)

30 straipsnis. Raginimas mokestines prievoles įvykdyti geruoju

1. Mokesčio administratorius, prieš pasinaudodamas savo teise priverstine tvarka išieškoti nesumokėtą mokestį, delspinigius, baudas ir kitas įmokas (išskyrus deklaruotą mokestį ir šio mokesčio delspinigius), nusiunčia mokesčio mokėtojai raginimą geruoju sumokėti mokestį, delspinigius, baudas ir kitas įmokas. Raginimas siunčiamas, kai:

1) mokesčio mokėtojas per 20 dienų nesumokėjo (nepervedė) patikrinimo, ar teisingai apskaičiuotas ir sumokėtas mokestis, akte nurodytų priskaičiuotų mokesčių, delspinigių, baudų (šio įstatymo 52 straipsnyje nustatytu terminu) ir kitų įmokų (jei mokesčio mokėtojas mokesčio įstatymo nustatyta tvarka neskundžia patikrinimo akte priskaičiuotų sumų bei paskirtų baudų ar neprašo atidėti šių sumų mokėjimo);

2) įsiteisėja sprendimas dėl mokesčio mokėtojo skundo, atsiranda teisė išieškoti mokestį pagal šio įstatymo 57 straipsnį arba kitą dieną po to, kai mokesčio mokėtojas gauna neigiamą sprendimą dėl jo prašymo atidėti patikrinimo metu priskaičiuotų sumų bei paskirtų baudų sumokėjimo terminą;

3) nutraukiama mokestinės paskolos sutartis.

2. Nustačius deklaruoto mokesčio bei šio mokesčio delspinigių nepriemoką, raginimas nesiunčiamas. Mokesčio mokėtojas turi teisę geruoju sumokėti deklaruotą mokestį ir šio mokesčio delspinigius per 20 dienų nuo mokesčio įstatyme nustatyto deklaruojamo mokesčio sumokėjimo termino pasibaigimo.

3. Raginime geruoju sumokėti mokestį, delspinigius, baudas ir kitas įmokas turi būti nurodyta:

1) mokesčio administratoriaus pavadinimas;

2) mokesčio mokėtojo pavadinimas;

3) raginimo išdavimo data;

4) mokesčio mokėtojo identifikacinis numeris;

5) mokėtino mokesčio delspinigių, baudų ir kitų įmokų sumos;

6) terminas, per kurį mokesčio mokėtojas turi geruoju sumokėti raginime nurodytas sumas;

7) sąskaita, į kurią raginime nurodytos sumos turi būti sumokėtos;

8) pastaba, kad nesumokėjus raginime nurodytų sumų geruoju, šios sumos bus išieškotos priverstinai.

4. Mokesčio administratorius sumokėti mokesčio mokėtojai raginime nurodytas sumas leidžia per 20 dienų nuo raginimo įteikimo dienos.

5. Jeigu mokesčio mokėtojas atsisako priimti raginimą arba jo nerandama buveinėje, raginimą pristatantis asmuo apie tai pažymi raginime ir grąžina jį mokesčių administratoriui. Įrašą apie mokesčio mokėtojo atsisakymą priimti raginimą ir apie atsisakymo motyvų patvirtinimą padaro raginimą pristatantis asmuo. Mokesčio mokėtojo atsisakymas priimti raginimą prilyginamas raginimo jam įteikimui. Taip pat raginimas laikomas įteiktu, jeigu mokesčio mokėtojo nerandama buveinėje jo nurodytu adresu ir darbo laiku du kartus.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

31 straipsnis. Mokesčio administratoriaus teisė išieškoti mokesčius, delspinigius, baudas ir kitas įmokas iš mokesčio mokėtojo turto

1. Mokesčio administratorius įgyja teisę išieškoti mokesčius, delspinigius, baudas ir kitas įmokas iš mokesčio mokėtojo turto, į kurį pagal Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksą gali būti nukreiptas išieškojimas, jeigu :

1) mokesčio mokėtojas laiku nesumoka mokesčio, delspinigių, baudų ir kitų įmokų, nurodytų mokesčio administratoriaus raginime;

2) mokesčio mokėtojas per 20 dienų po mokesčio įstatyme nustatyto deklaruojamo mokesčio sumokėjimo termino pasibaigimo nesumoka pateiktoje mokesčio deklaracijoje nurodytos mokesčio sumos ir šio mokesčio delspinigių.

2. Teisė išieškoti mokesčius, delspinigius, baudas ir kitas įmokas iš mokesčio mokėtojo turto įgyjama kitą dieną po to, kai pasibaigia raginime geruoju sumokėti mokesčius, delspinigius, baudas ir kitas įmokas nurodytas terminas, o jeigu raginimas nesiunčiamas, - kitą dieną po šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyto termino pasibaigimo.

3. Teisė išieškoti mokesčius, delspinigius, baudas ir kitas įmokas iš mokesčio mokėtojo turto išnyksta tą dieną, kai mokesčio mokėtojas susimoka mokesčio nepriemoką (delspinigius, baudas ir kitas įmokas).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

32 straipsnis. Mokesčio mokėtojo turto arešto pagrindai, būdai, areštuojamo turto kiekis

1. Turto areštas - šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka ir sąlygomis taikomas mokesčio mokėtojo nuosavybės teisės į turtą arba atskirų šios teisės sudėtinių dalių - valdymo, naudojimosi, disponavimo - priverstinis laikinas apribojimas, siekiant užtikrinti mokestinės nepriemokos išieškojimą.

2. Mokesčio mokėtojo turto areštuojama tiek, kad būtų galima realiai ir visiškai užtikrinti mokestinių nepriemokų išieškojimą ir padengti su turto areštu bei išieškojimu susijusias išlaidas. Areštuojant turtą, mokesčio mokėtojas turi teisę pareikšti mokesčio administratoriui, į kuriuos daiktus reikia nukreipti išieškojimą pirmiausia, tačiau mokesčio administratorius neprivalo tenkinti tokio prašymo, jei tai gali kliudyti tinkamai užtikrinti mokestinės nepriemokos bei su turto areštu susijusių išlaidų išieškojimą.

3. Mokesčio mokėtojo turtas gali būti areštuojamas, jeigu mokesčio mokėtojas mokesčio įstatymo nustatyta tvarka nesumokėjo (nepervedė) mokesčių, delspinigių, baudų ir kitų įmokų arba jeigu mokesčio administratoriaus pareigūnams surašius patikrinimo, ar teisingai apskaičiuotas ir sumokėtas mokestis, aktą, kuriame nurodyti priskaičiuoti mokesčiai, delspinigiai, kitos įmokos ir (ar) paskirtos baudos, yra pavojus, kad mokesčio mokėtojas jam priklausantį turtą gali paslėpti, parduoti ar kitokiu būdu jo netekti ir dėl to gali būti sunku arba neįmanoma išieškoti mokesčius, delspinigius, baudas ir kitas įmokas.

4. Mokesčio mokėtojo turtas taip pat gali būti areštuojamas, jeigu patikrinimo, ar teisingai apskaičiuotas ir sumokėtas mokestis, metu (kai tikrinimo metu nustatoma mokesčio įstatymo pažeidimų) yra pavojus, kad mokesčio mokėtojas jam priklausantį turtą gali paslėpti, parduoti ar kitokiu būdu jo netekti ir dėl to gali būti sunku arba neįmanoma išieškoti priskaičiuotus mokesčius, delspinigius ir (ar) paskirtas baudas. Šiuo atveju gali būti areštuojamas tik toks mokesčio mokėtojo turtas, kuris registruojamas turto registre. Patikrinimo metu nenustačius mokestinės nepriemokos, turto areštas panaikinamas.

5. Mokesčio mokėtojo nuosavybės teisė į turtą gali būti visiškai apribota, uždraudžiant mokesčio mokėtojui šiuo turtu disponuoti, naudotis ir jį valdyti. Šiuo atveju mokesčio mokėtojo turtas yra perduodamas saugoti arba perduodamas administruoti turto administratoriui. Mokesčio mokėtojo nuosavybės teisė gali būti apribota ir iš dalies - apribojamos tik kai kurios nuosavybės teisės sudėtinės dalys. Areštavus turtą, taip pat gali būti apribotos neturtinės teisės, kurias areštuotas turtas suteikia mokesčio mokėtojui, taip pat gali būti uždrausta kitiems asmenims perduoti turtą mokesčio mokėtojui, kurio nuosavybės teisė į šį turtą apribota, taip pat vykdyti mokesčio mokėtojo, kurio nuosavybės teisė apribota, atžvilgiu kitas prievoles. Konkretus mokesčio mokėtojo turto arešto būdas (nuosavybės teisės ar atskirų šios teisės sudėtinių dalių apribojimas) ir areštuojamo turto mastas nurodomi turto arešto akte.

6. Mokesčio mokėtojo turto areštas panaikinamas, kai to nebereikia.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr.101-2903 (99.11.26)

1. Sprendimas areštuoti turtą įforminamas turto arešto aktu.
2. Turto arešto akte turi būti nurodyti nuosavybės teisės į turtą apribojimo motyvai ir:
 - 1) sprendimo priėmimo laikas, vieta;
 - 2) turto arešto pagrindas;
 - 3) mokesčio mokėtojas, kurio turtas areštuojamas, - fizinio asmens vardas, pavardė, kodas, adresas; juridinio asmens ar įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, pavadinimas, buveinės adresas, kodas;
 - 4) areštuoto turto pavadinimas, identifikavimo kodas (jeigu turtas registruojamas turto registre), buvimo vieta, kiti turtą identifikuojantys duomenys;
 - 5) areštuoto turto savininkas (bendrasavininkiai) - fizinio asmens vardas, pavardė, kodas, adresas; juridinio asmens ar įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, pavadinimas, buveinės adresas, kodas;
 - 6) turto arešto būdai (visos nuosavybės teisės ar tik atskirų jos sudėtinių dalių apribojimas) ir areštuojamo turto mastas, taip pat kalendorine data nustatytas turto arešto terminas, jeigu jis nustatomas;
 - 7) kiti teisių apribojimai, susiję su turto areštu, jeigu jie taikomi;
 - 8) turto saugotojas ar turto administratorius - fizinio asmens vardas, pavardė, kodas, adresas; juridinio asmens ar įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, pavadinimas, buveinės adresas, kodas;
 - 9) turto arešto akto apskundimo tvarka;
 - 10) atsakomybė už turto arešto akte nustatytų apribojimų pažeidimą.
3. Jeigu turto arešto akto įforminimo dieną nėra žinoma mokesčio mokėtojo, kurio turtas areštuojamas, turto sudėtis, buvimo vieta, turto arešto akte konkretus turtas gali būti nenurodytas. Šiuo atveju mokesčio administratorius privalo imtis priemonių išsiaiškinti mokesčio mokėtojo, kurio turtas areštuojamas, turto sudėtį ir buvimo vietą bei išsiaiškinus įforminti papildomą turto arešto aktą ir pakeisti ankstesnį turto arešto aktą. Papildomas turto arešto aktas įforminamas laikantis šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų.
4. Turto arešto aktas įteikiamas mokesčio mokėtojui, kurio turtas areštuojamas. Jeigu mokesčio mokėtojas atsisako priimti turto arešto aktą arba mokesčio mokėtojo ar jo atstovų nerandama mokesčio mokėtojo buveinėje, apie tai turto arešto aktą pristatantis asmuo pažymi turto arešto akte ir laikoma, kad turto arešto aktas yra įteiktas. Mokesčio administratorius privalo nedelsiant pateikti mokesčio mokėtojo turto arešto aktą turto arešto aktų registrai. Turto arešto aktas nepateikiamas turto arešto aktų registrai, jeigu areštuotas kilnojamasis turtas (produktai, kiti greitai gendantys daiktai, gyvūnai) įstatymų nustatyta tvarka paaimamas ir nedelsiant perduodamas realizuoti.
5. Turto areštas įsigalioja nuo turto arešto akto įteikimo, o jei šio akto įteikti nėra galimybės, - nuo turto arešto akto įregistravimo turto arešto aktų registre momento. Tais atvejais, kai areštuotas kilnojamasis turtas (produktai, kiti greitai gendantys daiktai, gyvūnai) įstatymų nustatyta tvarka paaimamas ir nedelsiant perduodamas realizuoti, turto areštas įsigalioja nuo turto aprašymo momento.
6. Mokesčio administratorius gali pakeisti turto arešto būdą ir areštuojamo turto mastą, įformindamas naują turto arešto aktą.
7. Mokesčio administratorius, pakeitęs turto arešto aktą ar panaikinęs turto areštą, turi nedelsiant apie tai informuoti turto arešto aktų registrą.
8. Mokesčio mokėtojo turto arešto aktai ir areštuoto turto apyrašai registruojami turto arešto aktų registre ir išregistruojami iš šio registro Turto arešto aktų registro įstatymo nustatyta tvarka.
9. Mokesčio mokėtojas, kurio turtas areštuotas, turi teisę skųsti turto arešto aktą šio įstatymo X skyriuje nustatyta tvarka. Skundo padavimas nesustabdo turto arešto akto vykdymo. Kiti asmenys, kurie mano, kad turto areštas pažeidžia jų teises ar įstatymo saugomus interesus, gali kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr.101-2903 (99.11.26)

33 straipsnis. Mokesčio mokėtojo turto apyrašas

1. Tais atvejais, kai turtas areštuojamas apribojant visas nuosavybės teises į turtą ir turtas perduodamas kitiems asmenims saugoti ar administruoti, taip pat tais atvejais, kai areštuojamas turto registre neregistruojamas kilnojamasis turtas, turi būti sudarytas šio turto apyrašas.

2. Aprašydamas turtą mokesčio administratorius gali atlikti papildomus veiksmus: antspaudavimą, plombavimą, kontrolinį svėrimą, matavimą, skaičiavimą, įrašyti žymas ir pan.

3. Mokesčio mokėtojo turtas aprašomas dalyvaujant pačiam mokesčio mokėtojui, o tuo atveju, kai mokesčio mokėtojas yra ne fizinis asmuo, - dalyvaujant mokesčio mokėtojo darbuotojams, atsakingiems už mokesčio deklaracijos užpildymo teisingumą. Mokesčio mokėtojui ar jo darbuotojui atsisakius dalyvauti aprašant turtą, apie tai pažymima turto apyraše ir turtas gali būti aprašomas minėtiems asmenims ir nedalyvaujant.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr.101-2903 (99.11.26)

34 straipsnis. Areštuojamo turto apyrašo turinys

1. Areštuojamo turto apyraše turi būti nurodyta:

- 1) turto apyrašo surašymo laikas ir vieta;
- 2) asmenų, dalyvavusių aprašant turtą, vardai, pavardės, asmens kodai, pareigos;
- 3) turto apyrašą sudarančio mokesčio administratoriaus pareigūno vardas, pavardė, pareigos;
- 4) areštuojamo turto pavadinimas, identifikavimo kodas (jei turtas registruojamas turto registre), buvimo vieta, trumpas aprašymas, kiti turtą identifikuojantys duomenys;
- 5) turto savininkas - fizinio asmens vardas, pavardė, kodas, adresas; juridinio asmens ar įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, pavadinimas, buveinės adresas, kodas;
- 6) turto vertė;
- 7) su turtu susijusios teisės ir prievolės (jei jos žinomos);
- 8) turto saugotojas (administratorius) - fizinio asmens vardas, pavardė, kodas, adresas; juridinio asmens ar įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, pavadinimas, buveinės adresas, kodas;
- 9) turto saugotojo (administratoriaus) atsakomybė už turto praradimą, sugadinimą.

2. Turto apyrašą pasirašo jį surašęs pareigūnas ir asmenys, dalyvavę aprašant turtą.

3. Turto apyrašas pasirašytinai įteikiamas mokesčio mokėtojui, kurio turtas aprašomas. Jeigu turtas perduodamas saugoti ne mokesčio mokėtojui arba perduodamas administruoti, turto apyrašas pasirašytinai įteikiamas turto saugotojui (administratoriui). Jeigu mokesčio mokėtojas, kurio turtas areštuojamas, atsisako priimti turto apyrašą arba nėra galimybės turto apyrašo akto jam įteikti, apie tai pažymima turto apyraše.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr.101-2903 (99.11.26)

35 straipsnis. Areštuoto turto įvertinimas

Areštuotą aprašytą mokesčio mokėtojo turtą mokesčio administratoriaus pareigūnas įvertina atsižvelgdamas į tos rūšies turto kainas toje vietovėje bei į turto nusidėvėjimą. Jeigu kai kuriuos daiktus įvertinti sunku, taip pat jeigu mokesčio mokėtojas prieštarauja mokesčio administratoriaus pareigūno atliktam turto įvertinimui, mokesčio administratorius turto vertei nustatyti kviečia turto vertintoją. Turto vertintojui nustačius kitokią areštuoto turto vertę, mokesčio administratorius įformina naują turto apyrašą. Išlaidas, susijusias su areštuoto turto vertės nustatymu, jei turto vertintojas kviečiamas mokesčio mokėtojo iniciatyva, atlygina mokesčio mokėtojas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr.101-2903 (99.11.26)

36 straipsnis. Areštuoto turto saugojimas ir administravimas

1. Areštuotas turtas perduodamas saugoti arba administruoti šio įstatymo ir Civilinio kodekso nustatyta tvarka.

2. Areštuoto turto saugotojo ir administratoriaus teises ir pareigas nustato Civilinis kodeksas.

3. Perduoto saugoti turto išėikvojimas, perleidimas ar paslėpimas, taip pat nusikalstamas šio turto sunaikinimas ar sužalojimas užtraukia saugotojui ir administratoriui baudžiamąją atsakomybę.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr.101-2903 (99.11.26)

37 straipsnis. Priverstinis mokesčio ir su juo susijusių sumų išieškojimas

1. Sprendimas dėl išieškų į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus perduodamas teismo antstoliams Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Sprendimas dėl išieškų į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus perduodamas teismo antstoliams tik pasibaigus mokesčio administratoriaus veiksmų apskundimo procesui, numatytam šio įstatymo X skyriuje, arba tada, kai yra pradelstas skundo padavimo terminas.

2. Kiekvienas asmuo, pas kurį yra areštuotas mokesčio mokėtojo turtas, negali atlikti jokių veiksmų su mokesčio mokėtojo turtu (nei daryti išmokų iš to turto, nei jo kam nors perleisti), išskyrus mokesčio administratoriaus nurodymų vykdymą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

Nr. VIII-1382, 99.11.04, Žin., 1999, Nr.101-2903 (99.11.26)

38 straipsnis. Mokesčio grąžinimas

1. Mokesčio sumos, kurias mokesčio administratorius grąžina mokesčio mokėtojui, išmokamos iš to valstybės (savivaldybės) biudžeto arba biudžetų bei fondų, į kuriuos jos buvo įmokėtos, ir tomis pačiomis proporcijomis, kuriomis buvo sumokėtos.

2. Kitos su mokesčio grąžinimu susijusios sumos grąžinamos ta pačia tvarka kaip ir mokestis.

3. Jeigu kitaip nenustatyta atitinkamame mokesčio įstatyme, prašymas grąžinti sumokėto mokesčio permoką gali būti pateiktas per penkerius kalendorinius metus po tų metų, kuriais mokestis buvo sumokėtas.

4. Prašymas turi būti pateiktas raštu tam pačiam mokesčio administratoriui, kuriam buvo sumokėtas per didelis mokestis. Prašyme nurodoma permokėta suma ir grąžinimo pagrindas.

5. Mokesčio administratorius:

1) grąžina (įskaityto) mokesčio mokėtojui mokesčio permoką (visą ar jo dalį) per 30 dienų po to, kai gavo raštišką prašymą dėl mokesčio grąžinimo (įskaitymo);

2) grąžina (įskaityto) mokesčio mokėtojui mokesčio skirtumą (visą ar jo dalį) per 10 dienų po to, kai gavo raštišką prašymą bei reikalaujamus pateikti dokumentus dėl mokesčio skirtumo grąžinimo (įskaitymo);

3) per nurodytą laiką negrąžinęs (neįskaitęs) mokesčio permokos (visos ar jos dalies) arba mokesčio skirtumo (viso ar jo dalies) sumos, mokesčio mokėtojo naudai skaičiuoja palūkanas iki tol, kol mokesčio permoka (visa ar jos dalis) arba mokesčio skirtumas (visas ar jo dalis) bus grąžinti (įskaityti). Palūkanų dydis lygus nustatytam delspinigių už ne laiku sumokėtą mokestį dydžiui. Priėmus sprendimą sustabdyti mokesčio permokos (visos ar jos dalies) arba mokesčio skirtumo (viso ar jo dalies) grąžinimą (įskaitymą), palūkanos mokesčio mokėtojo naudai neskaiciuojamos, o Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka šį sprendimą panaikinus, palūkanos apskaičiuojamos už visą grąžinimo (įskaitymo) sustabdymo laikotarpį.

6. Mokesčio administratorius per 30 dienų nuo pareiškimo gavimo dienos permokėtą mokesčio sumą gali įskaityti bet kokio kito mokesčio (įskaitant delspinigius ir baudas) įsiskolinimui padengti, nors tai nenurodyta mokesčio mokėtojo raštu pateiktame prašyme. Mokesčio administratorius, per nurodytą laiką neįskaitęs permokėtos sumos kito mokesčio (įskaitant baudas ir delspinigius) įsiskolinimui padengti, mokesčio mokėtojo naudai skaičiuoja palūkanas tokia pat tvarka, kaip ir ne laiku grąžinus permokėtas mokesčio sumas. Mokesčio administratorius šią teisę turi ir nesant mokesčio mokėtojo raštiško pareiškimo.

7. Jeigu mokestį išskaičiuojantis asmuo perveda per didelį mokestį į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus, už permokėtą mokesčio sumą palūkanos neskaiciuojamos, o suma grąžinama per 30 dienų nuo prašymo gavimo dienos.

Pastaba. Iki 1996 m. liepos 1 d. susidariusioms mokesčio permokoms grąžinti taikomas permokos susidarymo metu galiojusio atitinkamo mokesčio įstatymo nustatytas terminas. Jei atitinkamame mokesčio įstatyme permokos grąžinimas nebuvo reglamentuotas, mokesčio mokėtojas gali pateikti prašymą grąžinti iki 1996 m. liepos 1 d. susidariusias šių mokesčių permokas per penkerius kalendorinius metus po tų metų, kai mokestis buvo permokėtas. Mokesčio permokoms, kurios susidarė po 1996 m. liepos 1 d., grąžinti taikomas Mokesčių administravimo įstatymo 38 straipsnyje nurodytas terminas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

Nr. VIII-1122, 99.04.06, Žin., 1999, Nr.36-1060 (99.04.23)

38⁽¹⁾ straipsnis. Mokesčio grąžinimo sustabdymas

1. Jeigu, remiantis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka dėl mokesčio permokos (visos ar jos dalies) arba mokesčio skirtumo (viso ar jo dalies) grąžinimo (įskaitymo) sustabdymo, yra pagrindo manyti, kad mokesčio mokėtojo pateikti duomenys yra neteisingi, dokumentai suklastoti ir todėl dokumentams įvertinti, pateiktų duomenų pagrįstumui patikrinti yra būtina atlikti papildomą tyrimą, iš kitų valstybės institucijų, užsienio valstybių bei užsienio valstybių institucijų gauti papildomos informacijos dėl mokesčio mokėtojo pateiktų duomenų tikrumo, vietos mokesčio administratoriaus viršininkas turi teisę iki trijų mėnesių sustabdyti mokesčio permokos (visos ar jos dalies) arba mokesčio skirtumo (viso ar jo dalies) grąžinimą (įskaitymą). Šis terminas centrinio mokesčio administratoriaus viršininko sprendimu ir remiantis motyvuota vietos mokesčio administratoriaus išvada gali būti pratęstas iki šešių mėnesių. Centrinio mokesčio administratoriaus viršininko sprendimu pratęstas terminas finansų ministro sprendimu ir remiantis motyvuota centrinio mokesčio administratoriaus išvada gali būti pratęstas iki vienerių metų.

2. Priėmus sprendimą sustabdyti mokesčio permokos (visos ar jos dalies) arba mokesčio skirtumo (viso ar jo dalies) grąžinimą (įskaitymą), netaikomos šio įstatymo 38 straipsnio bei Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 17 straipsnio nuostatos dėl mokesčio permokos (visos ar jos dalies) arba mokesčio skirtumo (viso ar jo dalies) grąžinimo (įskaitymo) terminų.

3. Jei atlikus papildomą tyrimą, taip pat remiantis kitų valstybės institucijų, užsienio valstybių bei užsienio valstybių institucijų papildoma informacija paaiškėja, kad buvo pateikti neteisingi duomenys, suklastoti dokumentai, tai mokesčio permoka (visa ar jos dalis) arba mokesčio skirtumas (visas ar jo dalis) negrąžinami (neįskaitomi), o pridėtinės vertės mokesčio atveju taip pat taikomos Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatos dėl prekių (paslaugų) apmokestinimo.

4. Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka priėmus sprendimą panaikinti mokesčio permokos (visos ar jos dalies) arba mokesčio skirtumo (viso ar jo dalies) grąžinimo (įskaitymo) sustabdymą, ši permoka arba skirtumas bei šio įstatymo 38 straipsnio 5 dalies 3 punkte nurodytos palūkanos grąžinamos (įskaitomos) ne vėliau kaip per tris darbo dienas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1122, 99.04.06, Žin., 1999, Nr.36-1060 (99.04.23)

39 straipsnis. Delspinigiai

1. Delspinigiai skaičiuojami už ne laiku sumokėtą ar pervestą į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus deklaruotą mokestį (avansinį mokestį) arba mokesčio mokėtojo apskaičiuotą ne laiku sumokėtą ar pervestą nedeklaruojamą mokestį (avansinį mokestį), arba už per daug grąžintą mokesčio sumą (išskyrus tuos atvejus, kai per daug grąžinama mokesčio dėl mokesčio administratoriaus klaidos). Į priežastis, dėl kurių mokestis buvo ne laiku sumokėtas ar pervestas į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus, neatsižvelgiama, išskyrus šio įstatymo 39¹ straipsnyje numatytas išimtis.

2. Delspinigiai nuo deklaruoto (apskaičiuoto) arba mokesčio mokėtojo apskaičiuoto nedeklaruojamo mokesčio pradedami skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai mokestis turėjo būti

sumokėtas arba pervestas į biudžetą arba kai mokesčio buvo per daug grąžinta (išskyrus tuos atvejus, kai per daug grąžinama dėl mokesčio administratoriaus klaidos), skaičiuojami kiekvieną dieną ir baigiami skaičiuoti mokesčio sumokėjimo dieną įskaitytinai arba mokesčio į biudžetą grąžinimo dieną arba tą dieną, kai beviltiška pripažinta mokestinė nepriemoka pasibaigia, tačiau delspinigių suma negali viršyti 100 procentų mokesčio sumos.

3. Delspinigių bei padidintų delspinigių dydį už ne laiku sumokėtą mokestį ir delspinigių mokėjimo bei skaičiavimo tvarką nustato finansų ministras, atsižvelgdamas į vidutinę praėjusio kalendorinio ketvirčio palūkanų normą, mokamą už Vyriausybės ne ilgiau kaip vieneriems metams išleistas obligacijas litais. Delspinigių dydis nustatomas palūkanų normą padidinus iki 10 punktų, o padidintų delspinigių dydis - iki 15 punktų.

4. Iš mokesčio mokėtojo ar mokestį išskaičiuojančio asmens, nemokančio delspinigių nustatyta tvarka, delspinigiai išieškomi tokia pat tvarka kaip ir nesumokėtas mokestis.

5. Delspinigių sumokėjimas neatleidžia nuo mokesčio mokėjimo.

6. Už mokesčio administratoriaus pareigūno (pareigūnų) patikrinimo metu nustatytą nedeklaruotą (neapskaičiuotą) mokesčio sumą skaičiuojami padidinti delspinigiai. Šie delspinigiai pradami skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai mokestis turėjo būti sumokėtas (pervestas) į valstybės (savivaldybės) biudžetus ar fondus, iki patikrinimo akto surašymo dienos, o nesumokėjus mokesčio per 29 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą, padidinti delspinigiai skaičiuojami nepertraukiamai ir baigiami skaičiuoti mokesčio sumokėjimo (pavedimo) dieną įskaitytinai arba tą dieną, kai beviltiška pripažinta mokestinė nepriemoka pasibaigia. Padidintų delspinigių suma negali viršyti 150 procentų mokesčio sumos.

7. Nuo mokesčio administratoriaus pareigūno (pareigūnų) už mokesčio įstatymų pažeidimus paskirtos baudos, nesumokėtos per 52 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą, delspinigiai skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokesčio mokėtojui (mokestį išskaičiuojančiam asmeniui) buvo įteiktas nutarimas skirti baudą. Delspinigių suma negali viršyti 100 procentų baudos sumos.

8. Šiame straipsnyje numatyti delspinigiai neskaičiuojami biudžetinėms įstaigoms. Biudžetinių įstaigų vadovai ir vyriausieji finansininkai (buhalteriai), pažeidę mokesčių įstatymų reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-107, 97.02.13, Žin., 1997, Nr.17-362 (97.02.26)

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

Nr. VIII-1277, 99.07.01, Žin., 1999, Nr.62-2034 (99.07.16)

39(1) straipsnis. Atleidimo nuo ekonominių sankcijų, nesant kaltės,
tvarka

1. Mokesčio mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių ir baudų mokėjimo, jei mokestinių ginčų nagrinėjimo procese įrodo, kad pažeidė mokesčio įstatymą dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo jo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčio mokėtojo ar jo darbuotojų (savininko, administracijos darbuotojų ir kt.) veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčio mokėtojo nemokumas. Atleidimas nuo delspinigių ar (ir) baudų turi būti įformintas institucijos, nagrinėjančios mokestinį ginčą, sprendimu. Šio straipsnio lengvatos netaikomos, jei mokesčio mokėtojas padarė piktybinius mokesčių įstatymų pažeidimus, numatytus šio įstatymo 49 straipsnyje.

2. Kad kaltės nėra, mokesčio mokėtojas turi įrodyti pats.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-107, 97.02.13, Žin., 1997, Nr.17-362 (97.02.26)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

40 straipsnis. VI skyriaus išimty

1. Šio skyriaus nuostatos netaikomos tiems mokesčio mokėtojams, iš kurių mokestį išskaičiuoja ir sumoka į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus mokestį išskaičiuojantis asmuo.

2. Jeigu mokesčių išskaičiuojantis asmuo neteisingai išskaitė ir sumokėjo mokesčių į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus, įskaitant delspinigius ir baudas, tai šie įsiskolinimai išieškomi iš mokesčių išskaičiuojančio asmens šiame skyriuje nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)

VII SKYRIUS. MOKESČIO MOKĖTOJŲ APSKAITA

41 straipsnis. Mokesčio mokėtojų registras

1. Mokesčio mokėtojų apskaitai tvarkyti sudaromas bendras mokesčio mokėtojų registras.
2. Mokesčio administratorius registruoja visus asmenis, kurių registravimas yra privalomas pagal šio įstatymo 43 straipsnį.

42 straipsnis. Mokesčio mokėtojų registro steigimas ir tvarkymas

1. Mokesčio mokėtojų registrą steigia Lietuvos Respublikos Vyriausybė Finansų ministerijos teikimu.
2. Mokesčio mokėtojų duomenų rinkimo, kaupimo, apdorojimo, sisteminimo, saugojimo, naudojimo, teikimo tvarka nustatoma Mokesčio mokėtojų registro nuostatuose, kuriuos tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-1334, 99.09.23, Žin., 1999, Nr.84-2493 (99.10.08)

43 straipsnis. Mokesčio mokėtojų bei asmenų, išskaičiuojančių mokesčius, registracija

1. Asmuo, kuriam pagal mokesčio įstatymą yra nustatyta prievolė mokėti mokesčių, privalo registruotis pas atitinkamą vietos mokesčio administratorių kaip mokesčio mokėtojas.
2. Kiekvienas fizinis asmuo, dirbantis pagal darbo sutartį, pas vietos mokesčio administratorių registruojasi per savo darbdavį.
3. Kiekvienas mokesčių išskaičiuojantis asmuo privalo registruotis pas vietos mokesčio administratorių ir pateikti mokesčio mokėtojų, iš kurių išskaito mokesčių, sąrašą pagal nustatytą formą ir tvarką.

44 straipsnis. Mokesčio mokėtojų registravimo laikas

Asmuo, kuriam pagal mokesčio įstatymą yra nustatyta prievolė mokėti mokesčių, privalo registruotis pas atitinkamą vietos mokesčio administratorių ne vėliau kaip per 5 dienas nuo prievolės atsiradimo. Prievolės atsiradimo momentu laikomas teisinis asmens įregistravimas, o kai teisinis registravimas įstatymo nenumatytas - veiklos vykdymo pradžia.

45 straipsnis. Mokesčio mokėtojo identifikacinis numeris

1. Kiekvienas mokesčio mokėtojas ar mokesčių išskaičiuojantis asmuo privalo turėti nuolatinį identifikacinį numerį, leidžiantį identifikuoti mokesčio mokėtoją ar išskaičiuojantį mokesčių asmenį, nesvarbu, kas administruoja mokesčių.
2. Įmonėms ir organizacijoms naudojamas Juridinių vienetų registro identifikacinis kodas, fiziniams asmenims - Gyventojų registro asmenų kodas.
3. Mokesčio mokėtojams, kuriems dėl kokių nors priežasčių negalima naudoti Juridinių vienetų registro identifikacinio kodo ar Gyventojų registro asmenų kodo, priskiriamas laikinas mokesčio mokėtojo identifikacinis numeris, kurio taikymo tvarką nustato mokesčio mokėtojų registro tvarkytojas.

46 straipsnis. (Neteko galios)

Straipsnio pakeitimai:
Nr. VIII-1334, 99.09.23, Žin., 1999, Nr.84-2493 (99.10.08)

VIII SKYRIUS. MOKESČIŲ ĮSTATYMŲ PAŽEIDIMAI

47 straipsnis. (Neteko galios).

Straipsnio pakeitimai:
Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)
Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

48 straipsnis.(Neteko galios).

Straipsnio pakeitimai:
Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr.66-1594 (97.07.11)
Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

49 straipsnis. Piktybiniai mokesčių įstatymų pažeidimai

Piktybiniu mokesčių įstatymų pažeidimu laikoma, jei:

- 1) asmuo aplaidžiai tvarko įmonės, įstaigos, organizacijos buhalterinę apskaitą arba neišsaugo apskaitos dokumentų ir dėl to negalima visiškai ar iš dalies nustatyti įmonės, įstaigos, organizacijos veiklos, komercinės, ūkinės, finansinės būklės rezultatų ar įvertinti turto;
- 2) asmuo apgaulingai tvarko įmonės, įstaigos, organizacijos buhalterinę apskaitą arba paslepia ar sunaikina apskaitos dokumentus ir dėl to negalima visiškai ar iš dalies nustatyti įmonės, įstaigos, organizacijos komercinės, ūkinės, finansinės būklės rezultatų ar įvertinti turto;
- 3) asmuo mokesčio administratoriui pateikiamoje mokesčio deklaracijoje, ataskaitoje ir kitame dokumente įrašo žinomai neteisingus duomenis apie savo arba įmonės, įstaigos, organizacijos pajamas, pelną ar jų naudojimą;
- 4) asmuo mokesčio administratoriui laiku nepateikia mokesčio deklaracijos, ataskaitos ar kito dokumento arba pateikęs šiuos dokumentus nesumoka mokesčių po to, kai mokesčių administratorius raštu priminė pareigą pateikti deklaraciją, ataskaitą ar kitą dokumentą ir sumokėti mokesčius;
- 5) asmuo naudoja neregistruotą kasos aparatą, kuris dubliuoja registruotąjį kasos aparatą, pakeistos konstrukcijos ar programos kasos aparatą arba klastoja ar sunaikina jo duomenis;
- 6) asmuo laiko, parduoda ar įsigyja prekes be norminiuose aktuose nustatytų privalomų dokumentų, banderolių, kitų specialių ženklų;
- 7) asmuo buhalterinės apskaitos dokumentuose neapskaito darbuotojams išmokamų su darbo santykiais susijusių išmokų;
- 8) asmuo neleidžia mokesčio administratoriaus pareigūnui susipažinti su apskaitos dokumentais;
- 9) asmuo, gavęs mokesčio administratoriaus nurodymą, be svarbių priežasčių neatvyksta nurodytu laiku pas mokesčio administratorių;
- 10) asmuo klastoja arba pateikia mokesčio administratoriui žinomai suklastotus dokumentus;
- 11) asmuo vengia mokėti mokesčius arba trukdo mokesčio nustatymo ar surinkimo procesui;
- 12) asmuo pažeidinėja apskaitos taisykles;
- 13) asmuo gabena prekes be norminiuose aktuose nustatytų privalomų įsigijimo arba gabenimo dokumentų.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. VIII-107, 97.02.13, Žin., 1997, Nr.17-362 (97.02.26)
Nr. VIII-146, 97.03.13, Žin., 1997, Nr.27-622 (97.03.28)
Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

IX SKYRIUS. ATSAKOMYBĖ UŽ MOKESČIŲ ĮSTATYMŲ PAŽEIDIMUS

50 straipsnis. Sankcijų taikymas.

1. Banko (kredito) įstaigai, nevykdančiai mokesčio administratoriaus nurodymo nurašyti pinigų sumas ne ginčo tvarka iš mokesčio mokėtojo ar mokesčių išskaičiuojančio asmens sąskaitos arba vykdančiai (įvykdžiusiai) tokį nurodymą nesilaikant norminiuose aktuose nustatytos tvarkos, mokesčio administratorius skiria baudą. Šios baudos dydis yra lygus mokesčio mokėtojo ar mokesčių išskaičiuojančio asmens sąskaitoje buvusiai nurašytinai, bet nenurašytai pinigų sumai, tačiau negali viršyti nurodyme nurašyti ne ginčo tvarka pinigų sumas nurodytos sumos dydžio. Baudos sumokėjimas neatleidžia banko (kredito) įstaigos nuo mokesčio administratoriaus nurodymo vykdymo.

2. Jei patikrinimo metu nustatoma, kad mokesčio mokėtojo pateiktoje deklaracijoje ir buhalterinėje apskaitoje nurodytos ne visos gautos pajamos (įplaukos) arba pajamos iš viso nedeklaruotos ir buhalterinėje apskaitoje neapskaitytos, iš mokesčio mokėtojo nuo nedeklaruotų pajamų (įplaukų), neatsižvelgiant į išlaidas, priskaičiuojama mokesčio (mokesčių) suma ir skiriama 100 procentų mokesčio (mokesčių) sumos dydžio bauda.

3. Tais atvejais, kai 49 straipsnyje nurodytus mokesčių įstatymų pažeidimus padarė ūkio subjektas - juridinis asmuo arba asmuo, neturintis juridinio asmens teisių, - administracinė arba baudžiamoji atsakomybė traukiami to ūkio subjekto darbuotojai ar savininkai, atsakingi už teisingą mokesčio apskaičiavimą ir sumokėjimą į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus. Ūkio subjektams - įmonėms, įstaigoms ir organizacijoms už 49 straipsnio 2, 5, 6, 7 ir 13 punktuose nurodytus pažeidimus skiriamos baudos:

1) 10 procentų dydžio bauda, skaičiuojama nuo paskutiniųjų 12 mėnesių pajamų (įplaukų), arba dešimterioja bauda už dėl apgaulingos apskaitos nuslėptas pajamas, prekių vertę, neapskaitytas išmokas darbuotojams. Ši bauda turi būti ne mažesnė kaip 20 000 litų :

a) už 49 straipsnio 2, 5 ir 7 punktuose nurodytus pažeidimus, padarytus pirmą kartą;

b) už 49 straipsnio 6 punkte nurodytą pažeidimą, kai asmens laikomų, parduodamų ar įsigyjamų prekių (išskyrus etilo alkoholį, alkoholio, tabako bei naftos produktus) be norminiuose aktuose nustatytų privalomų dokumentų vertė viršija 3 minimalių gyvenimo lygių (MGL) dydžio sumą;

c) prekes gabenančiai įmonei už 49 straipsnio 13 punkte nurodytą pažeidimą, kai prekių (išskyrus etilo alkoholį, alkoholio, tabako bei naftos produktus) vertė viršija 50 MGL dydžio sumą;

2) 10 procentų dydžio bauda, skaičiuojama nuo paskutiniųjų 12 mėnesių pajamų (įplaukų), arba dešimterioja bauda už dėl apgaulingos apskaitos nuslėptas pajamas, prekių vertę, neapskaitytas išmokas darbuotojams, bet ne mažesnė kaip 50 000 litų:

a) už 49 straipsnio 2, 5 ir 7 punktuose nurodytus pažeidimus, padarytus pakartotinai;

b) už 49 straipsnio 6 punkte nurodytą pažeidimą, padarytą pakartotinai, neatsižvelgiant į prekių (išskyrus etilo alkoholį, alkoholio, tabako bei naftos produktus) vertę;

c) už 49 straipsnio 6 punkte nurodytą pažeidimą, kai ūkio subjektai laiko, parduoda ar įsigyja etilo alkoholį, alkoholio, tabako bei naftos produktus be norminiuose aktuose nustatytų privalomų dokumentų, banderolių ar kitų specialių ženklų;

d) už 49 straipsnio 13 punkte nurodytą pažeidimą, padarytą pakartotinai, neatsižvelgiant į prekių (išskyrus etilo alkoholį, alkoholio, tabako bei naftos produktus) vertę;

e) už 49 straipsnio 13 punkte nurodytą pažeidimą, kai ūkio subjektas gabena etilo alkoholį, alkoholio, tabako bei naftos produktus be norminiuose aktuose nustatytų privalomų dokumentų, banderolių, specialių ženklų arba gabenimo dokumentų.

4. Jei pagal šio straipsnio 3 dalį apskaičiuota dešimterioja (nuslėptų pajamų, prekių vertės, neapskaitytų išmokų darbuotojams) baudos suma yra mažesnė kaip 10 procentų baudos, apskaičiuotos nuo paskutiniųjų 12 mėnesių pajamų (įplaukų), tai taikoma dešimterioja bauda, o jei apskaičiuota dešimterioja (nuslėptų pajamų, prekių vertės, neapskaitytų išmokų darbuotojams) bauda yra didesnė, tai skiriama 10 procentų nuo paskutiniųjų 12 mėnesių pajamų (įplaukų) apskaičiuota bauda, tačiau bet kuriuo atveju baudos dydis turi būti ne mažesnis už šio straipsnio 3 dalyje nustatytą minimalią baudą. Jei asmuo padaro 49 straipsnio 5 punkte nurodytą pažeidimą, jam skiriama 10 procentų dydžio bauda, skaičiuojama nuo paskutiniųjų 12 mėnesių pajamų (įplaukų), bet ne mažesnė, nei nustatyta šio straipsnio 3 dalyje minimali bauda.

5. Jei patikrinimo metu nustatoma, kad asmuo laiko, parduoda, įsigyja arba gabena prekes be norminiuose aktuose nustatytų privalomų dokumentų, prekių vertė nustatoma vienu iš šių būdų:

1) jei įmonėje nustatyta prekių pardavimo kaina, prekių vertė nustatoma pagal prekių pardavimo kainą (įskaitant PVM);

2) jei įmonėje nėra nustatyta prekių pardavimo kaina, tai laikomų, įsigyjamų, parduodamų ar gabenamų be dokumentų prekių vertė nustatoma pagal analogiškų prekių pardavimo kainos (įskaitant

PVM) vidurkį, nustatytą ne mažiau kaip trijose įmonėse pažeidimo padarymo vietos miesto (rajono) teritorijoje. Jei miesto (rajono) teritorijoje yra mažiau kaip trys analogiškas prekes parduodančios įmonės, tai prekių kainos vidurkis nustatomas pagal Lietuvos Respublikos įmonių parduodamų analogiškų prekių kainų vidurkį (įskaitant PVM).

6. Baudos paskyrimas neatleidžia nuo mokesčių ir delspinigių mokėjimo. Jei padarytas teisės pažeidimas atitinka šio įstatymo 50 straipsnio 2 dalyje ir 49 straipsnio 2, 5, 6, 7 arba 13 punktuose numatytas veikas, tai bauda ūkio subjektams skiriama pagal tą Mokesčių administravimo įstatymo straipsnį (straipsnio dalį), pagal kurį apskaičiuota didesnė bauda. Jei patikrinimo metu nustatoma, kad ūkio subjektas padaro du ar daugiau šio įstatymo 49 straipsnyje nustatytų pažeidimų, tai galutinė bauda skiriama už tą pažeidimą, pagal kurį apskaičiuota baudos suma yra didžiausia.

7. Asmenims, pažeidusiems mokesčių įstatymus, skaičiuojami delspinigiai, padidinti delspinigiai ir skiriamos baudos pagal teisės aktus, galiojančius pažeidimo padarymo metu. Delspinigių ir padidintų delspinigių dydis apskaičiuojamas pagal mokesčio ar baudos nesumokėjimo arba nepervedimo į valstybės (savivaldybės) biudžetą ar fondus konkrečią dieną galiojusių mokesčio įstatyme ar finansų ministro įsakyme nustatytų delspinigių ir padidintų delspinigių tarifų dydžius. Teisės aktai, kuriais sumažinamos arba panaikinamos baudos, taikomi ir už mokesčių įstatymų pažeidimus, padarytus prieš šių aktų įsigaliojimą, jei atsakomybę švelninantis arba panaikinant teisės aktas įsigalioja ne vėliau kaip nutarimo skirti baudą priėmimo dieną, o jei mokesčio mokėtojas apskundžia mokesčio administratoriaus veiksmus, - ne vėliau kaip vietos mokesčio administratoriaus sprendimo, centrinio mokesčio administratoriaus sprendimo, Mokestinių ginčų komisijos sprendimo, Aukštesniojo administracinio teismo sprendimo, Lietuvos apeliacinio teismo Administracinių bylų skyriaus sprendimo priėmimo dieną.

8. Tuo atveju, kai po deklaracijos (apyskaitos) pristatymo mokesčio administratoriui mokesčio mokėtojas pastebėjo, kad deklaravo per mažai mokesčio, bet iki pavedime patikrinti įmonę nurodytos datos (jei pavedimo nėra, - iki tikrinimo pradžios) klaidas savanoriškai ištaisė, sumokėjo trūkstamą mokesčio dalį ir pristatė to ataskaitinio (mokestinio) laikotarpio, kurį buvo padaryta klaida, patikslintas mokesčio deklaracijas (apyskaitas), už padarytą pažeidimą bauda neskiriama. Šiuo atveju delspinigiai skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokestis pagal įstatymus turėjo būti sumokėtas, iki mokesčio sumokėjimo dienos pagal patikslintą deklaraciją.

9. Teisės aktai, kuriais panaikinami delspinigiai už mokesčio administratoriui laiku nepraneštas žinias apie išmokėtas sumas, taikomi ir už teisės pažeidimus, padarytus prieš šių teisės aktų įsigaliojimą, tačiau tik tuo atveju, jei šie delspinigiai nebuvo išieškoti arba sumokėti. Sprendimas priskaičiuoti delspinigius už laiku nepraneštas žinias panaikinamas mokesčio administratoriaus ar institucijos, nagrinėjančios mokestinį ginčą, sprendimu.

10. Šiame straipsnyje numatytos sankcijos netaikomos biudžetinėms įstaigoms. Biudžetinių įstaigų vadovai ir vyriausieji finansininkai (buhalteriai), pažeidę mokesčių įstatymų reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. I-1416, 96.07.02, Žin., 1996, Nr. 66-1574 (96.07.12)
Nr. VIII-107, 97.02.13, Žin., 1997, Nr. 17-362 (97.02.26)
Nr. VIII-146, 97.03.13, Žin., 1997, Nr. 27-622 (97.03.28)
Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr. 66-1594 (97.07.11)
Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)
Nr. VIII-1277, 99.07.01, Žin., 1999, Nr. 62-2034 (99.07.16)

51 straipsnis. Mokesčio administratoriaus atsakomybė

1. Įstatymus pažeidę mokesčio administratoriaus pareigūnai traukiami drausminėn, materialinėn, baudžiamojon atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.

2. Mokesčio mokėtojų patirti nuostoliai dėl neteisėtų mokesčio administratoriaus ar jo pareigūnų veiksmų atlyginami Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

52 straipsnis. Baudų sumokėjimas ir išieškojimas

1. Mokesčio administratoriaus paskirtos baudos už mokesčio įstatymų pažeidimus sumokamos ne vėliau kaip per 90 dienų nuo tos dienos, kai asmeniui buvo įteiktas nutarimas skirti baudą. Tačiau

jei per 20 dienų bauda nesumokama ar sumokama ne visa paskirta bauda, per likusį baudos sumokėjimo terminą skaičiuojamos tokio dydžio palūkanos kaip ir už suteiktą mokestinę paskolą.

2. Bauda, nesumokėta per šio straipsnio pirmojoje dalyje nurodytą terminą, išieškoma tokia pat tvarka kaip ir nesumokėtas mokestis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. I-1416, 96.07.02, Žin., 1996, Nr. 66-1574 (96.07.12)

Nr. VIII-107, 97.02.13, Žin., 1997, Nr. 17-362 (97.02.26)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)

52¹ straipsnis. Mokestinės nepriemokos į biudžetą ir fondus mokėjimo atidėjimas

1. Deklaruotą, bet nesumokėtą mokestį bei šio mokesčio delspinigius ar mokesčio administratoriaus patikrinimo metu apskaičiuotą mokestinę nepriemoką finansų ministro nustatyta tvarka vietos mokesčio administratorius gali leisti mokėti dalimis per 6 mėnesių laikotarpį, centrinis mokesčio administratorius - per vienerių metų laikotarpį, finansų ministras - per dvejų metų laikotarpį. Mokestinės nepriemokos mokėjimas atidedamas remiantis arba teritorinės valstybinės mokesčių inspekcijos viršininko, arba Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko, arba finansų ministro sprendimu. Šio sprendimo pagrindu sudaroma mokesčio mokėtojo ir teritorinės valstybinės mokesčių inspekcijos mokestinės paskolos sutartis.

2. Deklaruotą mokestį ir šio mokesčio delspinigius mokėti dalimis gali būti leista tik pasibaigus finansų ministro įsakymu patvirtintoje tvarkoje nustatytam terminui ir tik tuo atveju, jei mokesčio mokėtojas neturi galimybių sumokėti šios mokestinės nepriemokos. Mokėjimo dalimis laikotarpis šiuo atveju pradedamas skaičiuoti nuo mokesčio mokėtojo prašymo pateikimo dienos.

3. Patikrinimo metu apskaičiuotos mokestinės nepriemokos mokėjimo dalimis laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo patikrinimo akto gavimo dienos.

4. Už suteiktą mokestinę paskolą mokamos palūkanos, kurių skaičiavimo tvarką bei dydį nustato finansų ministras.

5. Tuo atveju, kai mokestinę nepriemoką leidžiama mokėti dalimis, iš mokesčio mokėtojo gali būti pareikalauta mokestinės nepriemokos sumokėjimą užtikrinti įkeitimu, hipoteka, laidavimu ar garantija.

6. Jeigu mokestinė nepriemoka, kurią leista mokėti dalimis, nesumokama per nustatytą laikotarpį arba sumokama tik dalis šios nepriemokos, už mokestinę paskolą sumokėta palūkanų suma perskaičiuojama atsižvelgiant į faktiškai pasinaudotą mokestinės paskolos sumą, o nuo likusių nesumokėtų mokesčių ir baudų sumų nepertraukiamai šio įstatymo 39 straipsnio nustatyta tvarka skaičiuojami delspinigiai.

7. Šio straipsnio nuostatos netaikomos mokestį išskaičiuojančiam asmeniui.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)

53 straipsnis. Leidimo (licencijos) verstis veikla ir eksporto bei importo operacijų atšaukimas

1. Asmeniui, neįsiregistravusiam nustatyta tvarka kaip mokesčio mokėtojui, nepateikusiam mokesčio įstatymo nustatyta tvarka ir per nustatytus terminus mokesčio deklaracijos arba kitokiu būdu vengiančiam mokėti mokesčius, trukdančiam mokesčio administratoriui tinkamai atlikti pareigas ir įgyvendinti įstatymo suteiktas teises, mokesčio administratoriaus pareigūnai gali sustabdyti leidimo (licencijos) galiojimą verstis atitinkama veikla, taip pat gali priimti sprendimą sustabdyti eksporto bei importo operacijas.

2. Institucija, gavusi šio straipsnio pirmojoje dalyje nustatyta tvarka mokesčio administratoriaus nurodymą, privalo jį įvykdyti nedelsdama, tik gavusi nurodymą.

X SKYRIUS. MOKESTINIAI GINČAI IR BYLINĖJIMASIS

54 straipsnis. Mokestiniai ginčai

1. Mokesčio mokėtojas gali užginčyti kiekvieną mokesčio administratoriaus ar jo pareigūno veiksmą dėl jo ir šio veiksmo pasekmes.
2. Mokestinius ginčus nagrinėja vietos mokesčio administratorius, centrinis mokesčio administratorius, Mokestinių ginčų komisija ir teismas. Mokestinių ginčų komisiją steigia, jos sudėtį ir nuostatus tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.
3. Kiekviename mokestinio ginčo nagrinėjimo etape mokesčio mokėtojas turi teisę būti išklašytas.
4. Kiekviename mokestinio ginčo nagrinėjimo etape mokesčio administratorius turi stengtis, kad su mokesčio mokėtoju būtų pasiektas abipusis supratimas dėl vienodo mokesčio įstatymo taikymo.
5. Mokestiniai ginčai tarp mokesčio administratoriaus ir mokesčių išskaičiuojančio asmens nagrinėjami tokia pat tvarka kaip ir mokestiniai ginčai tarp mokesčio administratoriaus ir mokesčio mokėtojo.
6. Mokesčio mokėtojas ar jo atstovas privalo pranešti mokestinį ginčą nagrinėjančiam mokesčio administratoriui apie savo adreso pasikeitimą šio ginčo proceso metu. Nesant tokio pranešimo, mokesčio administratoriaus sprendimas bei kita informacija siunčiama paskutiniu mokesčio administratoriui žinomu adresu ir laikoma įteikta, nors mokesčio mokėtojo adresas ir būtų pasikeitęs.
7. Mokesčio mokėtojui, praleidusiam įstatymo nustatytą skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias mokesčio administratorius pripažįsta svarbiomis, šis terminas mokesčio administratoriaus sprendimu gali būti atnaujintas. Pareiškimas dėl praleisto termino atnaujinimo paduodamas tam mokesčio administratoriui, kurio kompetencijai priklauso sprendimo dėl skundo priėmimas, ir nagrinėjamas tokia pat tvarka kaip ir skundas.
8. Pareiškimas dėl praleisto termino atnaujinimo centriniam mokesčio administratoriui paduodamas per vietos mokesčio administratorių arba tiesiai.
9. Paduodant pareiškimą dėl termino atnaujinimo, kartu turi būti paduodamas ir skundas, kurio padavimo terminas yra praleistas. Mokesčio administratoriaus sprendimas, kuriuo atmetamas pareiškimas dėl termino atnaujinimo, gali būti apskųstas bendra šio įstatymo nustatyta tvarka.
10. Mokesčio administratorius, turintis priimti sprendimą dėl skundo, gali nuspręsti skundo ar jo dalies nagrinėjimą sustabdyti, jeigu priimamas sprendimas visiškai ar iš dalies priklauso nuo tam tikro juridinio fakto buvimo ar nebuvimo ir tokio juridinio fakto buvimas ar nebuvimas dar turi būti nustatytas teismo ar kitos valstybinės institucijos. Skundo ar jo dalies nagrinėjimas sustabdomas, iki mokesčio administratorius sužinos apie teismo ar kitos valstybės institucijos tokio juridinio fakto buvimo ar nebuvimo nustatymą.
11. Priėmus sprendimą atnaujinti praleistą terminą skundui paduoti, sustabdomas iki šio sprendimo priėmimo dienos dar neišieškotų pagal mokesčio administratoriaus (jo pareigūno) sprendimą mokesčių, baudų ir delspinigių išieškojimas. Tačiau šis sustabdymas nėra kliūtis paskirti bet kokią mokesčių ir kitų įmokų į biudžetą išieškojimo užtikrinimo priemonę, nustatytą šio įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 6, 11 ir 15 punktuose, ar pagrindas ją naikinti.

Pastaba. Iki aukštesniojo administracinio teismo įsteigimo mokesčio mokėtojo skundai dėl centrinio mokesčio administratoriaus sprendimų, kuriuos patvirtino arba iš dalies patvirtino Mokestinių ginčų komisija, nagrinėjami Vilniaus apygardos teisme. Skundai dėl vietos arba centrinio mokesčio administratoriaus veiksmų (sprendimų), paduoti teismams iki šio įstatymo įsigaliojimo, toliau nagrinėjami Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. VIII-107, 97.02.13, Žin., 1997, Nr.17-362 (97.02.26)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

55 straipsnis. Skundo pateikimas vietos mokesčio administratoriui

1. Vietos mokesčio administratorius nagrinėja mokestinius ginčus, kurie iškyla tiesiogiai tarp mokesčio mokėtojo ir mokesčio administratoriaus pareigūno, atliekančio patikrinimą, laikydamasis mokesčių ir kitų įstatymų bei jų pagrindu priimtų poįstatyminių aktų.
2. Mokesčio mokėtojo skundas priimamas tik tada, jeigu:
 - 1) pateikiamas raštu per 20 dienų nuo mokesčio administratoriaus pareigūno surašyto sprendimo gavimo dienos;
 - 2) pateikiamas tam mokesčio administratoriui, kurio pareigūno veiksmai skundžiami;

3) jame nurodyta mokesčio mokėtojo vardas, pavardė (pavadinimas), adresas, jo surašymo data; skundžiamas sprendimas, veiksmas ar neveikimas; skundžiamos aplinkybės, kuriomis pagrindžiamas sprendimo, veiksmo ar neveikimo arba jo dalies neteisėtumas ar nepagrįstumas; yra skundo pareiškėjo reikalavimas; prie skundo yra pridėtas rašytinės medžiagos sąrašas ir skundas yra pasirašytas.

3. Skundo padavimas sustabdo ginčijamo mokesčio administratoriaus sprendimo ar jo dalies dėl mokesčių, baudų, delspinigių ir kitų įmokų išieškojimo vykdymą, bet nėra kliūtis paskirti ar pagrindas naikinti bet kurią mokesčių ir kitų įmokų į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus išieškojimo užtikrinimo priemonę, nustatytą šio įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 6, 11, 15, 17 punktuose.

4. Skundą gavęs vietos mokesčio administratorius privalo patikrinti, ar skundas atitinka įstatymo reikalavimus ir ar nepraleistas skundo padavimo terminas. Nustatęs, kad skundas neatitinka įstatymo reikalavimų, vietos mokesčio administratorius priima sprendimą ir nustato skundą padavusiam mokesčio mokėtojui 15 dienų terminą trūkumams pašalinti. Šis terminas pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kurią gautas mokesčio administratoriaus sprendimas. Jeigu skundą padavęs mokesčio mokėtojas per nustatytą 15 dienų terminą įvykdo sprendime nurodytus reikalavimus, skundas nagrinėjamas ir laikomas paduotu šių reikalavimų įvykdymo dieną. Priešingu atveju skundas laikomas nepaduotu ir grąžinamas jį padavusiam mokesčio mokėtojui. Jeigu yra praleistas skundo padavimo terminas, skundas taip pat laikomas nepaduotu ir grąžinamas jį padavusiam mokesčio mokėtojui. Klaidingas ar kitoks skundo pavadinimas nėra trūkumas, dėl kurio skundas būtų nenagrinėjamas.

5. Skundą nagrinėjantis mokesčio administratorius turi priimti sprendimą per 30 dienų nuo skundo gavimo dienos.

6. Skundą nagrinėjantis mokesčio administratorius pagal savo kompetenciją:

- 1) patvirtina mokesčio administratoriaus pareigūno sprendimą;
- 2) panaikina mokesčio administratoriaus pareigūno sprendimą;
- 3) iš dalies patvirtina arba panaikina mokesčio administratoriaus pareigūno sprendimą;
- 4) paveda atlikti pakartotinį patikrinimą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. I-1416, 96.07.02, Žin., 1996, Nr. 66-1574 (96.07.12)

Nr. VIII-107, 97.02.13, Žin., 1997, Nr. 17-362 (97.02.26)

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr. 66-1594 (97.07.11)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)

56 straipsnis. Skundo nagrinėjimas ir pateikimas centriniam mokesčio administratoriui

1. Centrinis mokesčio administratorius nagrinėja tuos mokestinius ginčus, kuriuos nagrinėjo vietos mokesčio administratorius, arba jei vietos mokesčio administratorius nepriėmė jokie sprendimo per 55 straipsnio ketvirtąjoje dalyje nurodytą terminą.

2. Skundas centriniam mokesčio administratoriui dėl vietos mokesčio administratoriaus sprendimo, veiksmo ar neveikimo arba dėl to, kad vietos mokesčio administratorius nepriėmė jokie sprendimo per 55 straipsnio 5 dalyje nurodytą terminą, paduodamas per tą vietos mokesčio administratorių, kurio sprendimas, veiksmas ar neveikimas skundžiamas arba kuris nepriėmė jokie sprendimo per 55 straipsnio 5 dalyje nurodytą terminą, arba tiesiai. Centriniam mokesčio administratoriui pateikiamame skunde negalima skųsti vietos mokesčio administratoriaus pareigūno sprendimo, veiksmo ar neveikimo tos dalies, kuri nebuvo apskųsta vietos mokesčio administratoriui, taip pat negalima kelti reikalavimų, kurie nebuvo pareikšti vietos mokesčio administratoriui. Mokesčio administratorius, gavęs skundą, atlieka 55 straipsnio 4 dalyje nurodytus veiksmus. Jei skundas paduodamas per vietos mokesčio administratorių ir jis atitinka įstatymo reikalavimus bei yra paduotas nepraleidus įstatyme nustatyto skundo padavimo termino arba kreipiamasi dėl šio termino atnaujinimo, vietos mokesčio administratorius per 3 paras jį su skundo nagrinėjimui reikalinga medžiaga nusiunčia centriniam mokesčio administratoriui.

3. Jeigu skundas pateikiamas dėl centrinio mokesčio administratoriaus pareigūnų priimtų sprendimų, šio straipsnio pirmoji dalis netaikoma.

4. Skundas centriniam mokesčio administratoriui nagrinėjamas tik tada, jeigu:

1) pateikiamas raštu per 20 dienų po to, kai buvo gautas vietos mokesčio administratoriaus sprendimas dėl skundo tyrimo rezultatų arba pasibaigė laikas, per kurį toks sprendimas turėjo būti priimtas;

2) dėl centrinio mokesčio administratoriaus (jo pareigūnų) sprendimo pateikiamas centriniam mokesčio administratoriui raštu per 20 dienų po skundžiamo sprendimo gavimo dienos;

3) jis atitinka šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalies 3 punkto reikalavimus.

5. Skundo padavimas centriniam mokesčio administratoriui sustabdo ginčijamo vietos mokesčio administratoriaus sprendimo ar jo dalies dėl mokesčių, baudų, delspinigių ir kitų įmokų išieškojimo vykdymą, bet nėra kliūtis paskirti ar pagrindas naikinti bet kurią mokesčių ir kitų įmokų į valstybės (savivaldybės) biudžetą bei fondus išieškojimo užtikrinimo priemonę, nustatytą šio įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 6, 11, 15, 17 punktuose.

6. Centrinis mokesčio administratorius turi priimti sprendimą dėl skundo per 30 dienų nuo skundo pateikimo dienos. Šis terminas centrinio mokesčio administratoriaus vadovo sprendimu gali būti pratęstas iki 60 dienų, jeigu skundai nagrinėti reikalingas papildomas tyrimas. Apie tai turi būti raštu pranešta skundą padavusiam asmeniui.

7. Centrinis mokesčio administratorius pagal savo kompetenciją:

1) patvirtina vietos mokesčio administratoriaus arba centrinio mokesčio administratoriaus pareigūno sprendimą, kurį mokesčio mokėtojas skundžia;

2) panaikina vietos mokesčio administratoriaus arba centrinio mokesčio administratoriaus pareigūno sprendimą, kurį mokesčio mokėtojas skundžia;

3) iš dalies patvirtina arba panaikina vietos mokesčio administratoriaus arba centrinio mokesčio administratoriaus pareigūno sprendimą, kuris buvo skundžiamas;

4) duoda nurodymą vietos mokesčio administratoriui skundžiamą sprendimą apsvastyti iš naujo ir priimti naują sprendimą.

8. Centrinis mokesčio administratorius, nagrinėdamas vietos mokesčio administratoriaus sprendimą, savo arba savo pareigūno tiesiogiai priimtą sprendimą, turi teisę išnagrinėti visus klausimus, susijusius su mokesčio mokėtojo apmokestinimu, ir turi teisę pakeisti priimtą sprendimą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. I-1416, 96.07.02, Žin., 1996, Nr. 66-1574 (96.07.12)

Nr. VIII-107, 97.02.13, Žin., 1997, Nr. 17-362 (97.02.26)

Nr. VIII-293, 97.06.24, Žin., 1997, Nr. 66-1594 (97.07.11)

Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr. 68-1978 (98.07.31)

56¹ straipsnis. Mokesčio administratoriaus sprendimo apskundimas Mokestinių ginčų komisijai

1. Mokestinių ginčų komisija nagrinėja tuos skundus, kuriuos išnagrinėjo centrinis mokesčio administratorius.

2. Skundas Mokestinių ginčų komisijai pateikiamas per 20 dienų nuo centrinio mokesčio administratoriaus sprendimo gavimo dienos. Skundas paduodamas per centrinį mokesčio administratorių.

3. Mokestinių ginčų komisija nagrinėja skundus tik dėl to sprendimo (ar jo dalies), kuris prieš tai buvo apskųstas vietos ir (ar) centriniam mokesčio administratoriui.

4. Mokestinių ginčų komisija skundą nagrinėja tik tada, jeigu skundas paduotas pagal šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalies 1 ir 3 punktų reikalavimus.

5. Sprendimai priimami Mokestinių ginčų komisijos narių balsų dauguma. Mokestinių ginčų komisija priima vieną iš šių sprendimų:

1) patvirtina mokesčio administratoriaus sprendimą;

2) panaikina mokesčio administratoriaus sprendimą;

3) iš dalies patvirtina arba panaikina mokesčio administratoriaus sprendimą.

6. Mokestinių ginčų komisija sprendimą priima per 60 dienų nuo skundo gavimo dienos. Sprendime turi būti nurodyta mokesčio mokėtojo teisė apskųsti priimtą sprendimą.

Pastaba. Iki aukštesniojo administracinio teismo įsteigimo mokesčio mokėtojo skundai dėl centrinio mokesčio administratoriaus sprendimų, kuriuos patvirtino arba iš dalies patvirtino Mokestinių ginčų komisija, nagrinėjami Vilniaus apygardos teisme. Skundai dėl vietos arba centrinio mokesčio administratoriaus veiksmų (sprendimų), paduoti teismams iki šio įstatymo įsigaliojimo, toliau nagrinėjami Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

57 straipsnis. Sprendimo dėl skundo formulavimas

1. Mokesčio administratorius ar Mokestinių ginčų komisija, išnagrinėjusi skundą, apie priimtą sprendimą nedelsdama raštu informuoja mokesčio mokėtoją, nurodydama sprendimo priėmimo pagrindus, o Mokestinių ginčų komisija - taip pat ir centrinį mokesčio administratorių.
2. Sprendime išaiškinama mokesčio mokėtojo teisė apskūsti priimtąjį sprendimą.
3. Praėjus šiame įstatyme nustatytiems apskundimo terminams, mokesčio administratoriaus ar Mokestinių ginčų komisijos priimtą sprendimą privalo vykdyti ginčo šalys, taip pat su ginču susiję asmenys.
4. Kai mokesčio mokėtojas skundžia mokesčio administratoriaus sprendimą Mokestinių ginčų komisijai ir po to teismui, sustabdomos tik ginčijamų baudų ir delspinigių išieškojimo procedūros.

Pastaba. Iki aukštesniojo administracinio teismo įsteigimo mokesčio mokėtojo skundai dėl centrinio mokesčio administratoriaus sprendimų, kuriuos patvirtino arba iš dalies patvirtino Mokestinių ginčų komisija, nagrinėjami Vilniaus apygardos teisme. Skundai dėl vietos arba centrinio mokesčio administratoriaus veiksmų (sprendimų), paduoti teismams iki šio įstatymo įsigaliojimo, toliau nagrinėjami Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

58 straipsnis. Apskundimas teismui

1. Mokesčio mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, kuriuo patvirtinamas visiškai arba iš dalies centrinio mokesčio administratoriaus sprendimas, turi teisę apskūsti centrinio mokesčio administratoriaus sprendimą ar jo dalį teismui.
2. Skundą teismui mokesčio mokėtojas turi paduoti ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo gavimo dienos.
3. Mokesčio mokėtojo skundai nagrinėjami aukštesniajame administraciniame teisme.
4. Mokesčio administratorius turi teisę per visuomenės informavimo priemones supažindinti visuomenę su teismų sprendimais mokesčių byloje.

Pastaba. Iki aukštesniojo administracinio teismo įsteigimo mokesčio mokėtojo skundai dėl centrinio mokesčio administratoriaus sprendimų, kuriuos patvirtino arba iš dalies patvirtino Mokestinių ginčų komisija, nagrinėjami Vilniaus apygardos teisme. Skundai dėl vietos arba centrinio mokesčio administratoriaus veiksmų (sprendimų), paduoti teismams iki šio įstatymo įsigaliojimo, toliau nagrinėjami Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:
Nr. VIII-838, 98.07.02, Žin., 1998, Nr.68-1978 (98.07.31)

XI SKYRIUS. DATŲ IR DOKUMENTŲ PRIPAŽINIMAS

59 straipsnis. Terminų nustatymas

1. Dokumentų įteikimo mokesčio administratoriui data laikoma ta data, kurią mokesčio administratorius pažymi, kad dokumentai gauti.
2. Dokumentų įteikimo mokesčio mokėtojui data laikoma ta data, kurią mokesčio mokėtojas pažymi, kad dokumentus jis gavo.
3. Jeigu mokesčio administratorius arba mokesčio mokėtojas dokumentus siunčia paštu, dokumento gavimo data nustatoma pagal oficialų pašto antspaudą, uždėtą pašto įstaigos, turinčios tam teisę.
4. Tais atvejais, kai nėra įrodymų apie dokumento gavimą paštu, terminai nustatomi pagal išsiuntimo datą, patvirtintą oficialiu pašto antspaudu.

5. Šio straipsnio pirmojoje, antrojoje ir trečiojoje dalyse išvardytos datų nustatymo taisyklės taikomos tikrinant, ar nepažeisti mokesčių įstatymuose nustatyti terminai.

6. Jeigu pagal įstatymą paskutinė veiksmo atlikimo diena mokesčio administratoriui yra ne darbo diena, veiksmas turi būti atliktas kitą dieną po ne darbo dienos.

60 straipsnis. Dokumentų pripažinimas

Senaties terminai nustatomi tik pagal dokumentų originalus, turinčius visus privalomus rekvizitus, suteikiančius dokumentui juridinę galią.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS
